

Feb 9040

K 10216
cut/400

Feb 335
W-130

Prima pars principalis habet .xxxi. capitula.

De misera conditionis humane	Ca. i.
De miserabili humane conditionis ingressu	Ca. ii.
De vilitate materis ex qua formatus est homo	Ca. iii.
De conceptione infantis	Ca. iiii.
Quali cibo conceptus nutriatur in utero	Ca. v.
De imbecillitate infantis	Ca. vi.
De dolore partus & euulatu nascentis	Ca. vii.
De nuditate infantis nati	Ca. viii.
Qualen fructum homo producit	Ca. ix.
De breuitate huius vite	Ca. x.
De incommodo senectutis	Ca. xi.
De labore mortalium	Ca. xii.
De diuerso studio sapientum	Ca. xiii.
De varijs hominum studijs	Ca. xiiii.
De diuersis angustatijs hominum	Ca. xv.
De misera pauperum & diuitijs	Ca. xvi.
De miseria donuozum & seruozum	Ca. xvii.
De misera continentis & coniugati	Ca. xviii.
De miseria bonozum & malozum	Ca. xix.
De hostibus humanis	Ca. xx.
De carcere anime	Ca. xxi.
De breui leticia	Ca. xxii.
De inopinato dolore	Ca. xxiii.
De vicinitate mortis	Ca. xxiiii.
De terroze sompnozum	Ca. xxv.
De compassione super abuersis propinquozum	Ca. xxvi.
De speciebus egribidum	Ca. xxvii.
De subitis infortunijs	Ca. xxviii.
De diuersis generibus tormentozum	Ca. xxix.
De horribili facinose qua mater comedit filiu suu	Ca. xxx.
De pena innocetis nocenti emanipato	Ca. xxxi.

Incipit liber de misera conditione humane creature a lothario
byacono cardinali sanctorum Sergii et bacchi. qui postea Immo-
cencius tertius papa appellatus est. Et diuisus est in tres par-
tes principales et eorundem capitula

Prologus.

Omno patri karissimo. p. dei gratia Portuensi
epo. Lothario indignus romane sedis byaco-
nus. gratiam in pñi & gloria in futuro. Ma-
dicum oem qd inter multas angustias nuper et
qua noster occasione captus non ex toto mihi
peterit ociosu sed ad deprimendam superbia.
que caput est omnium viciorum. vilitatem humane conditionis vniuersi
descripsi. Titulum autem presentis episcopi vestri nomi deditur
mi. Rogans & postulans. ut siquid in ea vna discreti digni
inuenit diuine gratie totum ascribat. Si vero paternitas vna
suggesserit. vilitatem humane nature christo fluente describam.
quatenus per hoc ita elat. humilietur. vt per id humilis equaliter.

De misera conditione humane

Capitulum. i.

Vere de vulua matris mee egressus sum vt viderem la-
bores & dolorem & consumarentur in confusione dies
mei. Si talia de se locutus est ille quem deus sanctissi-
mus in utero. qualia loquar ego de me. quem mater mea ge-
nuit in peccato. dei me dixit mater mea quid me genuit si-
lum amaritudinis & doloris. Job. quare non in vulua motus
sum. egressus ex utero non statim perii. Cur exceptus geni-
bus. lactatus vberibus. natus in combustionem & abum ignis.
vina interfectus essem in utero. vt fuisse mihi mater mea se-
pulchrum. et vulua eius exceptus eternus. fuissem enim quasi non
essem de utero transfatus ad tumulum.

De miserabili humane conditionis ingressu

Ca. ij.

Vis ergo de oculis meis fontem lacrimarum vt fleam mi-
serabilem conditionis humane ingressum culpabile hu-
mane conuersationis progressum dampnabilem humane

dissolutionis egressum. Consideraui ergo cum lacrimis: de quo
 factus est homo? quid faciat homo? & quid futurus sit homo? sa-
 ne formatus de terra? conceptus in culpa: & natus ad penam.
 Agit praua que non licent: turpia que non decent: vana que non
 expediunt: sicut abusus ignis: scilicet vermis: massa putredinis. Ex
 ponam illud planius: edificatam plenius format? est homo de
 puluere: de luto: de cinere: quodque vilius est de spurcissimo spermat-
 te. Conceptus? in partu carnis: in feruore libidinis. in fetore lu-
 yurie: quodque detestabile est in labe peccati. Natus? ad laborem timoremque
 & dolorem: quodque miserabile est ad mortem. Agit praua quibus esse
 debet deus: offendit proximum: offendit seipsum. Agit turpia quibus
 polluit famam: polluit personam: polluit conscientiam. Agit vana
 quibus negligit seipsum: negligit vtilia: negligit necessaria. Si et
 abusus ignis qui semper ardet & vrit inextinguibilis. scilicet vermis
 qui semper rodit & comedit immortalis. massa putredinis que
 semper feret & sorbet horribilis.

De vtilitate materie ex qua formatus est homo. Ca. iij.

Ortauit igitur deus hominem de limo: terra que ceteris est in-
 dignior: domos. Planetas et stellas fecit ex igne: fla-
 tus & ventos fecit ex aere: pisces & volucres fecit ex
 aqua: homines & iumenta fecit de terra. Considera ne igitur aquea
 alia aq̄tica se vile inueniet: siderans aerea se viliorē agnoscat
 considerans ignea se vilissimam reputabit: nec valebit se parifi-
 care celestibus: nec audebit se pretere terrenis: quia parē se iumentis
 inueniet & similes non recognoscat. Ecclesiastes Vnus est hominu-
 & iumentorum interitus: & eque vtriusque obitiolet nihil habet homo
 inueniēto amplius. De terra orta sunt & in terram pariter re-
 uertentur. Verba sunt ista: non cuiuslibet hominis sed sapientis-
 simi salomonis. Quid est ergo homo nisi lutum & cinis. hinc
 enim dicit Job ad deum: memento quod quod sicut lutum fece-
 ris me: & in puluerem reuerces me. Hinc & deus inquit ad
 hominem: Cinis es & in cinerem reuertens. Comparatus sum
 luto aut Job & assimilatus fuisse & cineri: lutum efficitur
 ex aqua & puluere utroque manente. Cinis autem fit ex ligno

et igne utroq; deficiente. Expressum misterium si al' expuimen-
dum Quid ergo lutum superbis? de quo puluis extollat? Vn
de dms glorians?

De conceptione infantis.

Capitulum inf.

N ad illud forsitan rñdebis | q; adam ipse fuit de limo
terre format? tu aut ex humano semine percreatus. At
ille fuit format? de sui s; v; gine | tu vero percreat? de se-
mine s; in mundo. Job. Quis pot facere mundum de mundo
ceptum semine? Quis est homo qui immaculat? fit | & iustus
appareat natus de muliere? David dicente. Ecce enim iniquita-
tibus conceptus sum & in delictis concepit mater mea. Non in
vna tm iniquitate | nō in vno tm delicto | s; in multis iniquita-
tibus & in multis delictis. In delictis & iniquitatibus propriis. In
delictis & iniquitatibus alienis. Est enī duplex conceptio. Vna
seminum & altera naturarum. Prima fit in committis; scda fit
in contractis. Parentes enī committunt in pūna | ples contra-
het in secunda. Quis enī nesciat concubitiū & nuptialem nūq;
omnino committi sine paritu carnis | sine feruore libidinis | sine fe-
roze luxurie. Unde semina concepta seclat maculant et viciant
tur. Ex quibus anima tantē infusa stabit lahem peccatissima
culam culpe | sortem iniquitatis. Sicut et vase corrupto liquor
infusus corrumpitur: & pollutum contingens ex ipso conta-
ctu polluitur. Dabet enim anima tres potentias siue natura-
les vires. Rationales vt discernat inter bonum et malum. Ira-
scibilem vt respuat malum. Concupiscibilem vt appetat bonum.
Iste tres vires tribus oppositis viciis originaliter eorum.
puntur. Vis rationalis per ignorantiam. vt nō discernat inter
bonum & malum. Vis irascibilis per inuidiam. vt respuat
bonum. Vis concupiscibilis per concupiscentiam. vt appetat
malum. Prima gignit delictum | vltima parit peccatum | media
delictum grauat & peccatum. Est delictum non facere si cō-
dum. Peccatum agere non agendum. Hec tria vicia cōtra-
hūntur ex carne corrupta per tres carnales illicebitas. Incar-
nali quippe cōmētio rōis sopitē intūit? | vt ignorantia seminat?

libidinis iuratae prurit? . vt iracūdia . p̄p̄atē . voluptatis faci
atur affectū? vt cupiditētia strabat . Hic est tyrannū? carnis :
fex membrorū . fomes peccati . languor nature . pabulū mortis
sine q̄ nō nascit . sine q̄ nullū? morit? q̄ si q̄nq̄ trāhit reatu . sem
p̄ tū remat actu . Job . Si enī dixi? q̄ p̄c̄m n̄ bōm? nos
ip̄os seducim? & veritas in nob n̄ ē . O grauis necessitas &
infelix obitio : anq̄ peccam? peccato astringim? & anq̄ deliv
quimus delicto tenem? p̄ vnum hoīem peccatū in hūc mūdum
mtrant . & p̄ peccatū in omēs homies mors p̄transit . An nō
patres nostri comederunt vnam acerbam : & dentes filiorum
obstupescunt . vt habetur in Ezechiele .

Quo cibo conceptus in utero nutriatur .

Ca . v .

Ed attende q̄ cibo conceptus nutrit in utero . Profe
cto sanguine mēstruoso qui cessat ex femina p̄ conce
ptum . vt ex eo conceptus nutrit in femina . Qui fetū esse
tam detestabilē et imūdū? . vt ex eis stratu fruges nō germinat
arscāt arbuta . mosianē herbe . amittāt arbores fetū? . si canes
inde comederint in rabie offerant? . Concepti fetū? viciū feminis
strabunt . ita vt leprosi & elephantia ex hac corruptione nas
cantur . Vñ fm̄ legē moīaycam in leuitico . mulier q̄ mēstrua
partē reputat immūda . Et si quis ad mēstruatam accesserit
ibidē interficiat . Ac p̄pter imūdiciam mēstruorū p̄cipē . vt mu
lier si masculam pareret quadraginta . si vero femina octuaggin
ta diebus a templi cessaret ingressū .

De imbecillitate infantis .

Ca . vi .

Vare ergo data est misero lux : & vita bis qui sunt in
amaritudine eius anime . Felices illi qui moruntur
anteq̄ citantur . Prius moribem sentientes q̄ vitam
scoientē . Quidam enim tam deformes et prodigiosi nascuntur
vt non homines : sed abominaciones potius videantur . Quis
bus forte melius fuisset provisum si nunq̄ prodissent ad viciū
quoniam vt monstra monstrantur & offenduntur ostentū Ple
naq̄ vero diminuti mēbris & sensibū corrupti nascunt amocorū

tristitia | parvorum infania | propinquorum vrecundia. Quid
hoc ergo particulariter dixerunt de quibusdā cū generalit̄ om̄i
sine sc̄ntia sine verbo sine virtute nascamur febiles · bebiles ·
inbealles parum a brutis distantes primo in multis nisi? ha-
bentes. Nā illa statim vt octa sūt gradiant? Mos aut̄ nō solū
creta petibō nō incedim? · vq̄ etiā incuruati petibō n̄ reptam?

De dolore part? & eulatu nascētis

Ca. viij.

Omnes enī nascimur eulantes & nature insciam ex-
primamus. Vasculus enim recēter natus dicit a · Fe-
mia dicit e · vñ versus · Dicentes e · vel a quotquot na-
scūtur ab eua · in gene · Quid ē igit̄ eua nisi eu & a vtrūq̄ do-
lentis interiectio est doloris exprimēs magnitudinē · Hinc enī
an̄ peccatū vingo · post peccatū eua meruit appellari · Ex quo
sibi dictū audiunt in dolore paries! non ē dolor sicut dolor par-
turiētis · Vnde rachel pro nimo dolore part? interijt! & mari-
ens vocauit nomē filij sui benony a · beniamm idest filij? do-
loris · In libro regū vxor pharaonis subitis doloribus inuentibus
peperit filiū ac perijt & in ipso mortis articulo vocauit nomen
sui bidaboth · Mulier aut̄ vt naufrag? cū parte tristitiā ha-
bet cū vero pepit masculū iā nō meruit p̄ssure p̄t̄ gaudiū ga-
nat? est hō in mūdo · Cōcepit ergo cū inuidia & fetore | pepit
eū tristitia et dolore | nutrit cū angustia et labore custodit cum
instancia & timore

De nuditate infantis nati

Ca. viij.

Vetus egreditur & nudus regreditur | pauper accedit
& pauper recedit · Job · Nudus inquit egressus sū de
vtero matris mee & nudus reuertar illuc · Apostol? · Ni-
hil intulim? in hūc mūdū hanc dubiū quia nec auferet qd̄ pos-
sum? · Si quis aut̄ ingredit̄ indutus | attente quale pferat in-
dumentū | turpe dictū | turpis audita | turpissimū visu · sedam
pelliculam sanguine cruentā | hoc est illa materia de qua thas-
mar ait in partu · Quare propter te dimissa est materia | & ob
hanc causam vocauit nomen eius phares ·

Valis humane conditionis indignitas indigna vilitatis
 herbas & arbores mustriga. Ille de se producit flores
 fructos. & tu de te lentes. proculos & labri-
 cos. Ille de se sudunt oleū unū & balsamū. & tu de te spiritū
 vanam & stercus. Ille de se spirat suavitatem odoris. & tu de te
 reddis abhominacionem fetoris. Qualis est arbor talis est fructus?
 Non enim potest arbor mala bonos fructus facere. Quid enim est ho-
 mo sine forma nisi quodammodo arbor euersa. et radices sunt crues. trun-
 cus est caput cum collo. stipex est pes. cum alio rami sunt vine cum
 sibi. frontes sunt digiti cum articulis. Hoc est folium quod a
 vento rapitur: & stipula que a sole sicatur.

In principio conditionis humane nongentis annis et amplius
 homines vixisse leguntur. sed paulatim vita hominis declina-
 te. dixit dominus ad noe. non permanebit spiritus meus in ho-
 mine eternum. quia caro est. eruntque dies illius. centum vi-
 ginti annorum. Quod intelligi potest tam de termino vite quam
 de spacio penitendi. Et tunc enim rarissime leguntur homines
 plus vixisse. sed cum magis ac magis vita recederetur huma-
 na. dictum est a psalmista. dies annorum nostrorum in ipsis
 septuaginta ann. si autem in potentatibus octoginta anni. am-
 plius eorum labor & dolor. Nunc autem ait Job. paucitas die-
 rum meorum finitur breui: dies mei velocius transiunt quam a
 texante tela succiditur. Item. Homo natus de muliere breui
 viuens tempore repletur multis miserijs. Qui quasi flos egre-
 ditur & conteritur. & fugit velut umbra. & nunquam in eodem
 statu permanet. Pauci nunc ad quadraginta. paucissimi ad sex-
 aginta annos proueniunt.

I quis autem ad senectutem processerit statim cor eius
 affligitur & caput concutitur. languet spiritus. fetet an-
 helitus. facies negat. statura curuat. caligant oculi. va-
 cillat articuli. nares effluunt & crines defluunt. tremunt tactus &
 deperit actus. dentes putrescunt & aures surdescunt. Senex
 facile prouocat & difficile rauocat. cito credit & tarde disce-
 dit. tenax et cupidus. tristis et querulus. velox ad loquendum et tar-
 dus ad audiendum. laudat antiquos. spernit modernos. vitupe-
 rat praesens. commendat praeteritum. suspirat & anxiatur. torpet &
 infirmatur. Audi oraculum poetam. multa senex circumueniunt inco-
 moba. porro nec senes contra iuuenes gloriantur. nec insolent
 iuuenes contra senes. quia quod sunt iste fuit. Erunt quibus quod hic est.

De labore mortaliu[m]

Ca. xij.

Vis ergo nascitur ad volatum & homo nascitur ad labo-
 rem. Cuncta dies eius laboribus & erumpnis pleni sunt
 nec per noctem requiescit mens eius & hoc nonne vanitas
 Non est quicquam sine labore sub sole. non est sine defectu sub lu-
 na. non est sine vanitate sub tpe. Tempus est mora mortis rerum
 notabilium. vanitas pantatu[m] inquit. Ecclesiastes & oia va-
 nitatis. O quam vana sunt hominum studia. o quam diuersa sunt exercitia.
 vni est in oium finis. & ibidem effectus. labor & afflictio spi-
 ritus. occupatio maxima creata est omnibus hominibus & iu-
 gum graue super filios adam. a die exitus de ventre matris eos-
 rum. vsque in diem sepulture in matrem omnium.

De diuerso studio sapientium

Ca. xiii.

Escentiam sapientes & inuestigent alta celi. lata terre
 profunda maris. de singulis disputent. de cunctis pertractent
 discant semper ut doceant. & quid ex hac occupatione. nisi
 labore & dolore & afflictione spiritus inueniant. Nouerat hoc ex-
 perimento qui dixerunt. debi cor meum ut scirem prudentiam atque do-
 ctinam. errores & stultitiam. & agnouit quod esset labor & afflictio
 spiritus. eo quod in multa sapientia multa sit indignatio. & quod addit sci-
 entiam addit dolorem. licet cum oporteat indagantem multis insidare

vigilans & inuigilare sudoribus. Vir tñ est quecūq̃ tā vile: vij
 est tā facile: qđ ad pleni intelligat & cōprehēdat ad liquidū
 nisi forsan illud pfecte sciat: qđ mbil scitur pfecte: qđq̃ ex hoc
 insolubilis redargutio consequatur. Corpus qđ corripit̃ ag
 grauatur aīam: & tepimit̃ terra in habitatio sensum multa co
 gitantē. Auti quid super hoc scendat salomon. Cūctē res dif
 ficiles: non potest homo eas explicare sermone. Est homo qui
 diebus ac noctibus sompnū nō capit oculis: & nullā operā diei
 potest inuente racōem. & quāto plus laborauerit ad queren
 dum: tanto minus inueniet. Defecerunt ergo scrutantes scruti
 nis: qm̃ accedit homo ad: cor altum & exaltabitur deus. Per
 scrutatos em̃ manifestatis opprimetur a gloria. Qui em̃ magis in
 telligit uagus dubitat. & ille videt̃ sibi plus sapere: qui pl̃
 desipit: pars ergo sciētie est scire qđ nesciat. Fecit autem de
 hominē rectū & ipse se immiscuit in finitis questionibus

De varijs hominum studijs

Ca. xiiij.

Vrunt & discunt mortales p sepe & semtas ascē
 dunt montes & transcēdunt colles: transvolant ru
 pes peruolant alpes: transgrediuntur foueas ingredi
 untur cauernas: remantur viscera tere: pfunda maris incerta
 fluminis opaca nemosis: in via solitudinis. Exponit se ven
 tis & imbibus tonitruis & fulminibus: fluctibus & procell
 ruine & pēpicijs. Metalla ardent & constant: lapides scul
 punt & pollūt: ligna succedunt & dolant: telas ordiuntur &
 tepunt: vestes incidunt & consunt. Edificant domos: plan
 tant ortos: excolunt agros: passinant vineas: succedunt cli
 banos: molestōna cstruunt: piscantur venantur & aucipant
 tur: meditantur & cogitant: consiliantur & ordiant: laxant
 & ligant: querdantur & litigant: diripiunt & firantur: beci
 piant & mercantur: contendunt & pēdiantur: & numera ta
 lia vt opes congregent: vt questus multiplicent: vt luera se
 dentur: vt honores acquirant: vt dignitates extollant: vt po
 testates extendant: & hoc quoq̃ labor & mentis afflictio est:

Si mihi non creditur Salomoni credatur. Magnificauit inquit in ecclesiastes opera mea edificauit mihi domos. & plataui vineas. fecit octos & pomera. & coeui cunctis generibus arborum. Extruxi mihi piscinas aquarum. ut irrigarem siluam lignorum gemmantium. possedi seruos & ancillas multamque familiam habui. Armenta quoque & magnos omnium greges ultra omnes qui fuerunt ante me in iherusalē. Coaceruaui mihi aurum et argentum & substantias regum & principum feci mihi cantores & cantatrices & delicias filiorum hominum. captos & virosolos in miltano ad vina fundenda habui. & supgressus sui opibus omnes qui ante me fuerunt in iherusalē. Cumque me dimisissent ad vniuersa que fecerant. & ad labores quibus frustra sudauerant. vidi in omnibus vanitatem & afflictionem annui. & nihil permanere sub sole

De diuersis hominum anxietatibus.

Ca. xv.

Quanta mortales angit anxietas. affligit cura. sollicitudo molestat. metus extorret. timor conturbat. horro abducat. dolor affligit. conturbat tristitia. contristat turbatio. pauper & dives. seruus & dominus. coningatus & continens. Omnes boni & malas. omnis mundanie cruciatibus affliguntur. Expro credo magistro Job. Si impius magis fuero ve mihi est. & si iustus non lauto caput latuit. afflictione & miseria

De miseria pauperis & diuitis

Ca. xvi.

Aupes enim premuntur inedia. cruciantur eripna. fame siti. frigore. nuditate. vilescunt & contabescunt. sperantur et conturbantur. O miserabilis condicio medicantis nam et si petit pudore confundit. si vero non petit egestate consumit. sed ut medicet necessitate compellit. deum causat nunquam quod non re de diuidat. parum erimatur malignum quod non plene subueniat. Indignatur marmurat et impetratur. Aduerte super hac sententiam Salomo. in puerbis. Odiosus est mors quam indigere. Mors horum est mors quam vita amara. et requies eterna quam languor persequens. etiam proximo suo pauper odiosus est. Omnes diues pauperis mali. fratres hominum pauperis obrunt eum.

Insuper & anni procul recesserūt ab eo: Cum fueris felix mul-
 tos numerabis annos Tempora cū fuerint nubi la solus eris
 Proh dolor & puto: fm fortunam estimatur parua/cum po-
 tius fm psonam estimanda sit fortuna. Tam bon⁹ reputatur
 ut diues|tam malus ut paup|cum potius tam diues sit repu-
 ratus ut bon⁹|tam pauper ut malus. Omnes aut̄ superfluitate
 resoluitur & instantia effrenatur. Currit ad libitum & currit
 ad illicitum & sunt instrumenta penarū que fuerūt oblectamē-
 ta culparum. Labor in acquirendo|timor in possibendo|dolor
 in amittendo. Mentem eius semper fatigat sollicitat & affligit
 ubi enim est thesaurus tuus ibi est & cor tuum. Sed de hoc
 plenius in sequentibus.

De miseria dominorum & seruorum.

Ca. xvij.

Seruus nemo t. rretur|angarijs fatigatur|plagis affli-
 gitur|opibus spoliatur. q. si non habet|habere opelli-
 tur|& si habet cogit⁹ non habere. Culpa dñi|senu pe-
 na|culpa serui|domini preda. Quicquid delirant reges plectū-
 tur adbiij|venatio leonis onager in boreno sic pascua dinitū
 pauperes O extrema conditio seruitutis. Natura liberos genu-
 it|sed fortuna seruos constituit. Seruus cogitur pati|nemo si-
 mitur compati|dolore compellitur| & nemo condolere permittit-
 titur|sit ipse non suus ut nemo sit sibi. Miseri qui castra secun-
 tur. quia miserum est aliena venire quadra. Dominus autem si
 crudelis est: oportet illum vixen ppter nequiciam subiectorū|
 si mitis est contingit illum contempnū propter misericordiam sub-
 iectorum. Seuerum autem metus affligit| & mansuetum vili-
 tas parumperdit. Nam crudelitas parit odium|et familiaritas
 parit contemptum|familiaris enim cura eum fatigat & dome-
 stica sollicitudo molestat. Oportet eum semper esse paratum.
 ubiq. munitum|ut possit malignantium insidias precauere et
 opugnantium manus propullare: hostes contorere|diues tu-
 en: nec sufficit diu malicia sua: sed dies diei labores eructat|
 & nox nocti sollicitudinem indicat. Dies ergo laboriosi dicun-
 tur: & noctes expendantur in sompno.

I potest ignis non urere potest caro non concupiscere quia
 quantumque pugnet in unum tamen ex toto iubeat ille potest
 expelli. *Oratio* poeta natura expellit fucata usque recur-
 rit. Non omnes inquit dominus verbum istud capiunt sed qui potest capere
 capiat. *Vn* cum deus ipse de ceteris pontificalibus indumentis ius-
 sisset ut moyses aaron & filios eius vestiret de solis feminali-
 bus non precepit sed ait ut ipsi feminalibus linis vterentur cum in-
 grederentur tabernaculum testimonii. *Deo* Appulus ait. Nolite
 fraudari admodum: nisi forte ex consensu ad tempus ut vacetis ora-
 tioni. *Et* iterum. Revertimini in vestram ne temptet vos sathanas
 propter incontinentiam vestram. Melius est enim nubere quam viri. *Pu-*
 gnet ergo contra continentiam vestram angelus sathane: qui carnali-
 ter stimulat & graviter colaphisat. Ignem nature suggestio-
 nis flatu succedit materiam apponit facultatem tribuit & o-
 portunitatem ministrat pugnat & species que subito visa est
 facile concupiscitur. *Vnde* David cum post meridiem de-
 ambularet in solano domus sue regie videns ex adverso ber-
 sabei se lavantem occupavit eam. Erat autem mulier pulchra val-
 de misit & tulit eam & dormivit cum ea. *Appulus* ad Corinthios.
 Porro qui cum uxore est sollicitus est cogitat que sunt mundi
 & diversus est distrabit enim per multas angustias & in varias sol-
 licitudines difficit ut filios & uxorem simul et ancillis necessa-
 ria querat & subministrat tribulationem enim carnis habet huiusmodi. *Ux-*
 or credit habere preciosum ornatu & variam suppellectilem ut plu-
 ris sepe sit cultus uxoris quam census mariti alioquin per dies et
 noctes suspirat plangit garrit & murmurat. *Salomon*. Una
 sunt enim que non sinit homines in domo manere sunt stultitiam
 & mala uxore. *Ille* inquit oratio procedit in publicum hoc ab
 omnibus honoratur. *Ego* misera in conventu feminarum sola despicior a
 cunctis contempnor sola vult viligi sola laudari. *Alterius* a
 morem suum assent obium alterius laudum suum de deo suspi-
 catur. *Amandum* est omne quod diligit obventum omnem quod spernit
 vincere vult sed vincit non vult humiliari non patitur sed deitari moritur:

Cuncta vult possidenda non posse. Si pulchra fuerit facile
 adamatur si feba facile contempnitur sed difficile custoditur
 qđ a multis diligit & molestū est possidere qđ nonō dignatē
 habere. Alius forma alius ingenio alius facecia alius libera-
 litate sollicitat & sic ex aliqua parte capitur quod vndiq; la-
 tescat. Certe equus & aymus bos & canis | vellus & lectulus
 calix & viccolus prius probant et postea compantur. Spon-
 sa vero vir tādē ostēdit ne prius displiceat q̄ ducat. Qua
 liscūq; casus obierit | necessario est habenda | si feba si fetida
 si egna si fatua si fupba si iracūda si parte qualibet victōsa ppē
 solam formicacōez potest vxor a viro dimitti | nec dimittēs ali-
 am potest ducere | nec dimissā alteri potest copulari. Nam qui
 amq; dimiserit vxorem suā nisi ob fornicacionem | & aliā dux-
 erit mēdoatur & qui dimissām duxerit mēdat. qđ si vxor a vi-
 ro suo discesserit manere debet nupta | aut viro suo reconcili-
 arī | similiter vir si discesserit ab vxore. Graue nimis est pondus
 cōingij. Nam stultus & impius est qui tenet adulteram | & pa-
 tronus est turpitudinis qui celat crimē vxoris. Sed & si dimit-
 terit adulteram absq; sui culpa puniatur | quā illa viuente cogi-
 tur continere | ppter quod & discipuli xp̄o dixerunt | si ita ē ca-
 sa hominis cum vxore | non expebit mibere. Quis vnq; equam-
 miter potuit sustinere riuinalē | sola suspicio zelotipum vbe-
 menter affligit. Nam licet scriptum sit erūt duo in carne vna
 zelus tamen vir duos in vna carne non patitur

De miseria bonorum & malorum

Ca. xij.

Non est impijs gaudere di cū dōminū | quia per que pec-
 cat homo per hoc & torquetur | vermis enī consciencie
 nunq̄ moritur | & ignis rationis nunq̄ extinguit̄ vidi
 eos qui oprantur iniquitatem & seminant dolores & metūt
 eos flante deo perisse & spiritu ire eius esse consumptos. Su-
 perbia inflat. Inuidia rodit. Auācia stimulat. Ira succen-
 dit | angit gula | dissoluit luxuria | ligat mēda cum | maculat ho-
 micidium. Sic & alia viciōrum portenta | vt que sunt hominū
 oblectamenta videlicet deo sunt instrumenta puniēdi. Oiaq;

Inuidus alterius marcescit rebus optimis Inuidiam si tuli nō
 in ventre tyranni Maius torm entum | vicium enim corrumpit
 naturam. Apostolo testante ad romanos qui ait. quia euane
 runt in cogitationibus suis obsecratum est insipiens cor eorum
 propter quod tradidit illos deus in desideria cordis eorum in
 immūdiāam vt contumelijs afficiant corpora sua Et sicut nō
 probauerunt deum habere in noticiā sua | tradidit illos de⁹ in
 reprobum sensum | vt faciant ea que nō conueniunt. Ad tibi.
 Sed & qui pie volunt viuere in cristo: persecutionem paciuntur.
 Sancti namq; ludibria et verbera experti | insuper et vincu
 la & carceres | lapidati sunt | secti sunt: temptati sunt: in occasi
 one gladij mortui sunt pro domino. Circueuerunt in melotis: in
 pelli bus captiui | egentes: angustati: afflicti sunt: quibus di
 gnus non est mundus. In solitudinibus errantes & in mon
 tibus & speluncas et in caernis tene | periculis fluminum | pe
 riculis latronū: periculis ex genere | periculis ex gentibus | peri
 culis in falsis fratribus | in labore & erumpna in vigilijs mul
 tis | in fame & siti | in ieiunijs multis | in frigore & uerbate: in
 angustijs multis. Iustus enim abneget seipsum: crucifigens
 membra sua cum uicij & concupiscencijs. vt sibi uiuend⁹ cru
 cifixus sit & ipse uiuendo. Non enim habet hic manentem ciui
 tatem sed futuram inquit. Sustinet seculum tanq̄ ephum:
 clausus in corpore tanq̄ in carcere. Incola ego sum apud te i
 terra inquit psalmista. & peregrinus sicut omnes patres mei.
 Remitte mibi vt paululum refrigerer priusq̄ abeaz et ampli
 us non ero. Ihu mibi quia incolatus meus prolongatus ē | ha
 bitans cum habitantib⁹ cedat | multum incola fuit anima mea
 Apostolis quis infirmatur & ego non infirmor. Quis scanda
 lizatur & ego non ueror. In uidib. Naz peccata proximorum
 friporium sunt iustorum hoc est refrigerium quod calep b filie
 sue à pe dedit in botem.

Ilicia est vita hominis super terram! an non vere mili-
 cia cum multiplices hostes vtriusq; semper insidientur
 vt capiant|persequantur vt periant. Demon & ho-
 mo|mundus & caro-bemon cum vichs. homo cū bestijs. Mū-
 dus cum dementis|caro cum sensibus. Caro namq; concupiscat
 aduersus spiritum. spiritus autem aduersus carnem. Vtq; non
 est nobis colluctatio tm̄ aduersus carnem & sanguinem: s; ad-
 uersus spūalia nequicie in celestibus |aduersus rectores tene-
 brarum harum. Aduersarius enim noster tanq̄ leo rugiens cir-
 cuit querens quē deuoret. Accendantur ignea tela nequissimū
 Jere. Deus ingreditur per fenestras. Oculis animā depredat̄
 tur. pugnat oib; terrarum contra miseratos. Gens extra gen-
 tem Regnum aduersus regnum|terrenotus magni erunt p lo-
 ca|pestilencie & fames|terroresq; de celo et tempestate|terra
 producat spinas & tribulos. Aqua procellas & fluctus. Aer
 tempestates & tonitrua. Ignis conuulsiones & fulgura. Ma-
 ledicta inq̄ terra in opere suo spinas & tribulos gemmabit ti-
 bilis in furore vicens pars tuo donec reuertens in terrā de qua
 sup̄tus es. quia terra es & in terrā ibis. Insidiat̄ aper de sil-
 ua & singularis ferus depascitur. lupus & visus parbo & leo
 tigris & anager|cocodillus & griphes|serpens & coluber:
 basiliscus & aspis|centes & draco|scorpiones & vipere|scō
 & lentes & pulices|punices & pediculi|sumptes & nuses:
 strabones & vespe|pisces & volucres. Nam creati sumus vt
 dommaremur piscibus maris & volatilib; celi & vniuersis ani-
 mantibus que mouentur in terra|nūc damur illis in escam|da-
 mur in predam. Scriptum est enim in ps̄. dentes bestiarū im-
 mittam in eos cum furore trahentium super terram.

De carcere anime.

Capitulum tri.

Misericordia ego homo quis me liberabit de carcere mortis huius.
 certe non vult educi de carcere qui non vult eire de corpore.
 Nā carcer anime corp; ē. de quo specialiter dicit ps̄al. Educ de
 carcere animam meam. Nusq; est quies & tranquillitas: nūq̄
 pax & securitas. Vbiq; timor & tremor. Vbiq; labor & dolor

errorem vult dolere & anima super semetipsum lugere.

De beata leticia.

Capitulum .xxij.

Vix vnq̄ vel vicem diem totaz duxit in sua delectatione iocundam quam in aliqua parte diu reat? concupiscentie vel impetus ire: vel motus concupiscentie nõ conturbauerit: quã liquor inuidie vel ardor auaricie vel tumor superbie nõ verauerit: quã aliqua iactura vel offensio vel passio non comouait: quã deniq; visus vel auditus vel tactus aliq̄ nõ offenderit. Rara animo in tanta in gressu similitudo agno. Audi ergo sup̄ hæc sententiã sapiẽtis. A nane vsq; ad vesp̄ez mutabitur tps̄ cogitationes vane sibi succedunt & mens rapit̄ i diuersa: tenet tympanũ & cytharã et gaudebũt ad sonũ organi: ducunt in bonis diebus suos et in puncto ad inferna descendunt.

De inopinato dolore.

Capitulum .xxij.

Emp̄r enim mandane leticie tristitia repentina succedit & q̄s incepit a gaudio desinit in morore. Munda na quippe felicitas multis amantudimbo est resperfa. Nouent hoc salomon qui dixerat: risus dolore miscbit̄ et ex trena gaudiũ luctus occupat. Experi sunt liberi iob: qui cũ comederet & biberet vinũ in domo fratris sui p̄mogenit̄: repente ventus vehemens inuit a regione deserti & caussit quatuor angulos domus: que corruens vniuersos oppressit. Mento pater ait: versa est in luctũ cythara mea et organa mea in voce flentium. Odius est igit̄ ire ad bonũ luctus q̄ ad bonũ diuinũ. Salubere consiliũ. In die bonoz ne immemor sis maloz. Memorare no uissima tua & meternum non peccabis.

De vicinitate mortis.

Capitulum .xxij.

Super vltimũ dies p̄m̄ et nũq̄ dies p̄m̄ vltimũ reputat̄: al̄ tũ ita viuẽ deceat: tãq; mori semp̄ opteat. Scriptũ ẽ em̄: manet esto: q̄ mors nõ tardabit: tps̄ p̄terit & mors a p̄m̄quat. Velle am̄ an̄ oculos mortis tãq; di es besterna q̄ p̄terit. Semp̄ em̄ futura nascitur: et semp̄ p̄ntia.

moriantur | & quicquid est p̄teritū totū est mortuū. Moritur
ergo semp̄ dum vivim⁹ | & tūc deficiunt⁹ mori dū desimim⁹ vi-
vere. Meli⁹ est ergo mori vite q̄ vivere morti. q̄ nihil est vita
mortalis nisi mors vivēs. Salomon magis laudant mortuos
q̄ vivētes | & utroq; feliciose iudicavit | qui nec dū nat⁹ ē : vi-
ta velociter fugit & retineri n̄ p̄t. Mors aut̄ instantē occurrit
& impediri n̄ valet | hoc ē illud mirabile | q̄ q̄nto pl⁹ tempus
crecat | tanto pl⁹ vita decrescat | q̄ quanto pl⁹ vita p̄cedit tan-
to magis ad finem accedit.

De terrore sompniorum.

Ca. xxv

Tempus qđ quieti d̄cessum ē | nō d̄cedit esse quietum
Nam terrō sompnia | visiones d̄turbant. Et licz n̄ sint
in veritate tristitia vel terribilia seu laboriosa q̄ somp-
niant | sompniantes tñ in veritate tristant. terent. fatigantur
In tantum etiā vt dormētes a hqñ lacrimant | & vigilantes
sepissime d̄turbant. Si vero iocūdū qđ viderit inbilom⁹ cuj
gilantes tristant tanq̄ id amiserāt. Adverte quid sup hoc di-
cat Elipbaz thomamites. In horrore visionis nocturne qñ so-
let sopor occupare homines pavoi t̄ruit me & tremor | & om-
nia oīa mea p̄terita sunt. S̄i cum sp̄ritus me p̄sente transiret
inhaurerent pli carnis mee. Confiteor Job dicentem. Si die
p̄ro consolabitur me lectus meus | & revelabo loquens meci
in strato meo. terribit me per sompnia & visiones horrore cō-
cuciens. Nabudodonosor sompnium vidit quod cum valde
poterat | & visiones capitis eius conturbaverunt eum. Mul-
tas curas secuntur sompnia. Et vbi multa sompnia plura me
vanitates. Multos errare fecerunt sompnia & ceciderunt spe-
rantes in illis. Apparent quoq; frequenter in sompnis tur-
pes ymagines | ex quibus per illusiones nocturnas non solum
ero pollutus sed etiam anima maculatur. Vnde dormiens in
leuitico. Si sit homo inter vos qui sit pollut⁹ nocturno somp-
no | egredietur extra castra | sed nō remoretur priusq̄ ad vespe-
ram lauetur aqua : & post solis occasum revertat̄ ad castra

Vanto dolere turbamur | quanto tremore cogitamus cum
 : amicos damna sentimus : cum pariter picula formidamus
 plus interdum sanis formidine quam in firmis egritudinis per-
 turbatur. Plus hic voluntarius affectu doloris quam is inuitus esse
 cum languoris affligit. Vix enim est illud poetici Res est sollicita
 si plena timoris amor. Cuius peccatus tam ferreus cuius cor tam lapide
 um : ut gemit non exprimat lacrimas non effundat | cum primum vel
 amici morbum vel interitum intuetur | ut pacem non sperat et do-
 lenti non odolet. Ipse ibi cum vidisset manam et cognatos qui
 cum ea venerat ad monumentum lazarum plorantes infremat spiritu
 & turbavit semetipsum & lacrimat. Sed eo potius quam mortu-
 um ad vite mensuram reuocabat. Sciat autem se culpabiliter danti
 & dure culpabile : qui cognatum sui amici mortem deplorat : et
 spiritualem anime sue mortem non deslet.

De specibus egritudinum.

Capitulum xxvii

Ondum a seculo tot egritudinum genera | tot species passio-
 num philosophica industria potuit indagare | quod huma-
 na fragilitas potuit tollerare. Tollerabile quidem dixe-
 rim morborum tolerantiam | vel an intollesibile dixerim tolerantiam
 vixit utique dixerim. Nam intollesibile est propter passio-
 nis acerbitatem : propterea propter patienti necessitatem : de die in diem
 humana natura magis ac magis turbatur & corrumpitur. Ita quod
 multa fuerunt olim experimenta salubria : quae propter defectum ipsius
 hodie sunt mortifera. Venit iam mundus uterque macrocosmus et
 microcosmus : & quanto plures utriusque senectus producit : tanto
 magis natura turbatur.

De subitis infortunijs.

Capitulum xxviii

Vbito cum non suspicatur infortunium accedit | calamitas
 inuitus : morbo inuadit : mors intercipit quam nullus ex-
 dit : ergo ne gloriatur in casum. Ignorans enim quid su-
 peruentura parat dies. Nescit homo sine suum. sed sicut pulces
 capiuntur bano : et sicut aues apprehenduntur laqueo : sic capiuntur
 homines tempore malo : cum eis ex templo superuenit.

Videlicet de miseris qui p. innumera tormentorum genera puniuntur | sustulio cedunt & gladijs iugulantur | cremantur flamma & lapidibus obruuntur | discerpuntur ungulis & patibul' suspenduntur | torquentur unguibus & scorpionibus flagellantur | artantur vinculis & laqueis stragulantur | detrapuntur carceribus & ieiunijs macerantur | percipiuntur & submerguntur | excoriantur & distrahuntur | sciantur & subvolvuntur. Et q. ab morte & qui ad gladium & qui ad famem. Et qui ad captiuitatem otiale iudicium | immane supplicium | triste spectaculum dantur in celsis volatilibus | celsisq. maris bestijs | tere bou bou bou miserere matres que tam miseros filios genuistis

De quodam facinoroso boarido q. maf comedit filium suum Ca. xxxij.

T hoc horribile facinus libet introducere vel miseris q. iosephus de iudaica obsessioe describit. Mulier quedam facultatibus et genere nobilis cum cetera multitudine que confluxerat ierosolims comunem cum omnibus obsidionibus casum forebat. Vniuersas reliquias facultates quas de domo in vrbem conuertat tyranni permisit | inuasit si quid vero reliquiarum ex magnis opibus fuerat quibus victum quotidianum pertenuem duceret. Inuenientes per tormenta personarum satellites rapiunt | per quos ingens ita mulier ex indignitate quadam velut insana litigabat | ita ut inter duos personones in necem suam maledictis & amonitionibus instigaret. Verum cum nec irritat | quisq. nec miserat | illam perimeret. Et si quod forte tibi fuisset ab illa questum id alijs querere nec vix iam fieret copia requirendi. fures autem duos vix visceribus misisset ac mebulis & ab furoribus iam flamma inedia perurgeret pessimo vasa consilijs iam armatur contra iura nature. Erat enim ei sub vberibus paruulus filius quem ante oculos ferens. Infelicis inquit nutritrix o infelicio filium bello flamma ac direptione prebonum curte seruauit. nam & si vita possit superari. Ingo tamen humanae seruitutis vigoribus simulat. Veni ergo nunc o mater. esto matri abus prebonibus furci. seculis fabula. que sola deorat

De licitis opibus	Ca. xi.
De incertitudine beatitudinum	Ca. xii.
De superflua sollicitudine cupidorum	Ca. xiii.
De avaro & cupido	Ca. xiiii.
Cur auaricia dicatur ydolorum seruitus	Ca. xv.
De quibusdam proprietatibus auaricie	Ca. xvi.
De gula	Ca. xvii.
Exempla contra gulam	Ca. xviii.
De ebrietate	Ca. xix.
Exempla contra ebrietatem	Ca. xx.
De luxuria	Ca. xxi.
De generalitate luxurie	Ca. xxii.
De diuersis speciebus luxurie	Ca. xxiii.
De coitu contra naturam	Ca. xxiiii.
De pena huius sceleris	Ca. xxv.
De ambicioso	Ca. xxvi.
De nimia concupiscentia ambiciosi	Ca. xxvii.
Exemplum de ambicioso	Ca. xxviii.
Quod misera & breuis est vita magnatum	Ca. xxix.
De diuersis proprietatibus superborum	Ca. xxx.
De superbia & casu luciferi	Ca. xxxi.
De abominabili superbia & arrogantia hominum	Ca. xxxii.
De abominacione superbie	Ca. xxxiii.
Contra arrogantiam superbiorum	Ca. xxxiiii.
Contra fraudem ambiciosorum	Ca. xxxv.
De proprietatibus arrogantis	Ca. xxxvi.
De superfluo cultu vestium	Ca. xxxvii.
Contra superfluum ornatum	Ca. xxxviii.
Quod plus desentur vestibus quam virtutibus	Ca. xxxix.
De fucacione colorum & ornatu persone nescie atque domus	Ca. xli.
De dampnabili humane dissolutionis ingressu	Ca. xlii.
De delictis quos mali patiuntur in morte	Ca. xliii.
De aduentu christi ad diem mortis cuiuslibet hominis	Ca. xliiiii.

elavito indeog | et hoc cū dixisset p̄tius filii iugularunt. deinde
 igni suppositū torret | & mediū quidē consumit mediū observat
 obiectū. Et ecce p̄dones consumm irruūt | buste carnis m̄do-
 re accepto | morte immāt nisi sine mora cibos q̄o patos senserāt
 demonstraret. Tunc illa ait p̄ter vob̄ optimā reficiam | et continuo
 que sup̄fuerāt mēbra detepit infantis. At istos repente ingens
 horroꝝ inuasit | & immans c̄us om̄ia d̄inguere vox ē suabo
 interclusa. Illa vero truci vultu & ip̄is p̄dionib̄o truci lentior
 meus inquit ē filius | meū ē parit̄ | & meū est hoc facin̄ | edite p̄
 cor | nam ego comedi que genui | nolite effici aut mat̄ religio
 sores aut fem̄ia m̄lliores | et moto si nō pietas vincat et inces
 execrammi cibos | ego q̄ iā talis pasca sum his itez pascarip̄
 hoc illi tenit̄ tranētesq̄ | discedūt | qui hūc solū ex oīto facultā
 tibus m̄sere mat̄ cibum reliquerant.

De pena innocēti nocente emancipato. Ca. xxxi.

Erno d̄sdat se expertem a pena qui se nouerit inuimē
 a culpa. Qui stat videat ne cadat. Nā sepe damnatur
 innocēs & nocens absoluit̄ | p̄p̄ punit̄ & impius bo-
 nomē. Ihesus crucifigit̄ et barnabas liberat̄ | b̄topie vir quiet̄
 vtilis | & vir religiosus yperita | vir simplex fatū reputatur.
 Venit̄ em̄ usq̄ simplicit̄is | lampas ardens contem̄tē apud
 cogitationes dignitum.

Registrum secundę partis huius libri

De culpabili humane conuersationis p̄gressu. Capitulum. i.	
De auarorum cupiditate.	Ca. ii.
De iniquis numeribus.	Ca. iii.
De acceptione personarum.	Ca. iiii.
De venditione iusticie.	Ca. v.
De insatiabili desiderio cupidorum.	Ca. vi.
Quare cupidus saciari non potest.	Ca. vii.
De falso nomine d̄mittiarum.	Ca. viii.
Exempla contra cupiditatem.	Ca. ix.
De iniqua possessione d̄mittiarum.	Ca. x.

Incipit pars secunda huius libri

De culpabili humane conuersationis progressu Ca. i.

Ria maxime solent hoies affectare scz opes voluptates & honores de opibz prauas de voluptatibus turpia de honoribus vana procedunt. Hinc Iobes apostolus ait Nolite diligere mundum neq; ea q in mundo sunt. Omne enim qd est in mundo aut est concupiscentia carnis aut concupiscentia oculorum aut superbia vite. Concupiscentia carnis ad voluptates concupiscentia oculorum ad opes superbia vite pertinet ad honores. Opes generant cupiditates et auaricia voluptates paupertas gulum & luxuriam honores nutriunt superbiam & iactantiam

De auarorum cupiditate Ca. ij.

Nihil est igitur auaro sedes? & nihil iniquius quam amare pecuniam. Verbum sapientis est quod affirmat apostolus dicens.

Qui volunt diuites fieri incidunt in temptationes & in laqueum dyaboli & in desideria multa & inuisibilia & nocua in quibus merguntur hoies in interitum & peccatum. Radix enim omnium malorum est cupiditas hoc sacilegia committit & furta rapinas exercit & perdas bella gerit & homicidia symonace vendit & emit iniquum patit & accipit iniuste negotia et fenat instat dolis et immet fraudibus dissoluit pacta et violat iuramenta corrumpit testium et pervertit iudicium.

De iniquis muneribus Ca. iij.

Onfule euangelicum prophetam ysaiam. Omnes inquit diligunt miera secum retribucio. pupillo non iudicat & causa vidue non ingreditur ad eos. Hac ipsi prebent retribucio ipsosque iudicat causa peccate que non iudicat amore iusticie si preterierit retribucio. Semp enim secum largioz l' pmissione vel spem. Et ideo pupillo non iudicat a quo nihil largit aut promittit aut spem. Contra quos ysaias propheta. O principes in fideles socij huius quique diligitis munera sequimini retribucio nes. Namque exaratis manum a munere nisi prius excludatis cupiditate a peccate. Ve vobis inquit propheta ezechiel. Principes

eius quasi lupi rapientes prebā & auare secundo lucra. Prin-
 cipes eius in munere iudicabant & sacerdotes eius in merce
 de docebant et prophete eius in pecunia dinabatur. Contra ho-
 minus p moysen pcepit in deuteronomo. Iudices et magistra-
 tus constitue in omni portis tuis ut uideant populū iusto
 iudicio nec in alterā partē declinent. Non accipies psonarū nec
 munera q̄ munera excecāt oculos sapientū & cōmutant ver-
 ba iustorū sed iuste q̄ iustum est psequaris et uices duo di-
 cit iustū & iuste. Quidam enī iniuste q̄ iustum est. Alij iuste
 quod iniustum est. Rursus quidē iuste q̄ iustū ē psecuntur.

De acceptione personarum.

Ca. iij.

Es uobis qui corrupti pcece vel precio qui tacti amo-
 re vel odio dicitis bonū malum et malū bonum; ponē-
 tes tenebras lucē & lucem tenebras; mortificantes ani-
 mas que nō moriunt & uiuificantes animas que nō uiuūt. Vos
 enī nō attenditis merita causarū si merita psonarū. Non iura si
 munera non iusticiā sed pecunias. Non quod ratio dicat si q̄
 uoluntas affectat non q̄ lex laudat si quod mens cupiat nō
 inclinatis animū ad iusticiā; sed iusticiā inclinatis ad auaritiā.
 Non ut quod licet hoc libeat; sed ut liceat hoc q̄ libet. Num
 quid in uobis ita simplex est oculus: ut totum corpus sit luci-
 dum; sed aliquid semper admiscatis fermenti quo totam mas-
 sam corrumpitis. Pauperum causam cum mora negligitis; di-
 uitum causam cum instantia p̄uocatis. In illis rigorem esten-
 ditis; cum istis ex mansuetudine dispensatis. Illos cum diffi-
 cultate respicitis; istos cum favore tractatis. Illos negligent
 auditis istos subtiliter auscultatis. Clamat pauper & nullus ex
 audit; loquitur diues & omnis applaudit. Omnes locutus est
 & omnes tacuerunt; uerbum illius usq; ad nubes producant.
 Pauper locutus est & dicunt he quis est hic. Esi offenderit
 subuertent eum. Clamat uim patiens et nullus exaudit; uolue-
 rat & non est qui iudicet. Esi uolūm enī pauperum suscipitis
 illos remissē fouetis. cum autē causam d̄nitum assumptis illos
 p̄naciter adiuuatis. Pauperes de spiciatis; diuites honoeratis

His rauerenter affurgitis | illos despicabiliter cõculatis. Si
introient in cõuētū v̄ro vir aureum habens anulum | in veste
candida introient & pauper in sordido habitu | & intēdatis in
eam qui indutus est veste preclara | & dixeritis ei tu sede hic
pauper autē dicitis tu sta illic. aut sede sub scabello pedū meo-
rum. Nonne iudicatis apud vos metip̄sos | & facti estis iudi-
ces cogitationum iniquarum. Ve vobis | cõtra vos enī dicit p̄-
pheta. Magnificati sunt & dilatati | morassati sūt et impingua-
ti | causam pupilli non dixerunt & iudicium pauperum nō in-
dicauerunt. Et in lege precipitur. Nulla enī erit distantia p̄-
sonarū | ita p̄uā audietis vt magnū | nec accipietis q̄ p̄sonā
quia dei iudiciū est | nō est enī personarum accep̄tō apud d̄i.

De venditione iusticie

Ca. v.

Os autem nec graciā gratis datis | nec iusticiā re-
de redditis. quia nisi veniat nō puenit | nec datur ni-
si vendatur | sepe iusticiā tantum diffatis | q̄ h̄iganti-
bus plus q̄ totum auferatis | quia maior est sumptus expense
q̄ fructus sentencie. Quid autem poteritis illi indistincto iudi-
cicio respondere | qui precepit gratis accepistis gratis tate-
licū in archa dampni in cõsciencia | pecuniā captatis | s̄ aiām
captiuatis. Quid proficit homi si vniuersum mundum luere-
t anime v̄ro sive detrimentum patiat̄. aut quā dabit homo cõ-
mutacionē p̄ aiā suā. Frater non redimet | redimet homo | nō
dabit deo placacionem suā | nec precium redempcionis aię suę
laborabit in eternū & viuet in finem. Audite diuites quid cõ-
tra vos Iacobus apostol⁹ dicit | plāgite nūc diuites & vlla-
lantes plorate in miseris vestris | que vobis aduenient | diuitie
vestre putrefacte sunt | & vestimenta vestra a tinea commesta
sunt. Aurum & argentum vestrum erugmanit̄ | & erugo eorū
erit vobis in testimonium | et manducabit carnes vestras sicut
ignis | thezaurizastis vobis iram in nouissimis diebus. Ecce mer-
ces operariorum que messuerunt regiones vestras que frustra-
ta est a vobis. Clamant & clamor ipsorum in aures d̄ni labat̄
et̄ introiuit p̄pterea ventus dicit. Nolite vobis thezaurizare

thezauros in terra ubi erugo & tinea demolitur & ubi fures effodiunt & furantur

De insatiabili desiderio cupidorum Ca. vi.

Sens inextinguibilis | cupiditas insatiabilis. Quis vn-
q̄ cupideus fuit primo vto contentus | cum adipiscit̄
q̄ optauerat desiderat ampliora | semp inhabentis &
nunq̄ inbabitis finē constituit. Insatiabilis est ocul⁹ cupidi
& in pte iniquitatis non satiabitur. Auar⁹ nō implebitur pe-
cunia | & qui amat pecunias fructus non capit ex eis. Infern⁹
& p̄icō nunq̄ implent̄ similit̄ et oculi hom̄ in-satiabiles sūt
Sanguisuga due sunt filie | dicentes affer affer. Nam crescit
amor munerum quantum pecunia crescit

Quare cupidus satari non potest Ca. vii.

Is cupide sate quare semp eo vacu⁹ & nunq̄ imple-
ra. Abundate nō est plena mensura | que quantumcuq̄ eo
sintat adhuc ē capax amplioris. Ditan⁹ etem amicus
est capax dei. qm̄ qui adheret deo vn⁹ ip⁹ est ei eo. Quātū-
libet ergo contineat auar⁹ | nunq̄ est pler⁹ nisi ben̄ habeat | cui⁹
semp ē capax. Si vis ergo cupide satari | desinas esse cupid⁹
quia dum cupidus fueris | satari non poteris. Non est em̄ cō-
uencio lucis ab tenebris | neq̄ xp̄i ab belial. quia nemo potest
seruire deo & mammonē iē.

De falso nomine diuiciarum Ca. viii.

Falsa diuiciarū felicitas q̄ diuitē veracit̄ efficit infelicē
Quid em̄ falsi⁹ q̄ q̄ opes mūdi diuicie nuncupantur
Opposita sūt eē diuitē et egenū | at opes mūdi n̄ auferit
s̄ affert egestatē. Magis em̄ sufficit modicu⁹ paup̄ q̄ plurimū
diuitū. Quā ubi multe diuicie ibi multi q̄ comedūt illas. Quot
& q̄nti indigeāt maḡtes | ipemet frequēter expior. Opes itaq̄
nō faciūt diuitē s̄ egenū. vn̄ verificator egregi⁹ ait. Cui satis
est quod habet satis illum constat habere. Cui nihil est quod
habet satis illum constat egere. Ergo fiat virtus non copia
sufficiens. Et non paupertas sed mēis biatus egestem.

Quos seducit cupiditas: quos plures perdidit auaritia. Balaam asina redarguit & pedes sedentis attruit quia captus cupidine promissorum disposuerat maledicere israeli. Ados plus lapidauit quia tulit aurum & argentum de anathemate iudeo. Naboth interceptus est ut Achab vineam possideret. Ipsi lepra perfuditur quia peccat et recepit argentum & vestes sub nomine belisai. Judas laqueo se suspendit quia vendidit et tradidit christum. Ananiam & saphiram subita mors extinxit quia de pretio agri defraudauerunt apostolos. Edificauit turrimuritionem suam & coaceruauit argentum & aurum & argentum quasi humum & aurum quasi lutum platearum. Sed ecce des possidebit eam et percutiet in mari fertilitatem eius & hoc igne deuorabit.

De iniqua possessione diuitiarum.

Ca. x.

Enim est ergo quod sapiens perditur. Multos perdidit aurum & argentum. Qui aurum diligit non iustificabitur. Ve illis qui sectantur illum. Ecce ipsi peccatores & abundantes in seculo obtinuerunt diuitias. Tunc veritas ipsa percipiebat apostolis. Nolite possidere aurum neque argentum neque pecuniam in zonis vestris quia sicut camelus non potest intrare per foramen acus ita difficile est diuitiam intrare in regnum celorum. Arta enim est via & angusta porta per quam intrat et intratur ad vitam. Apostolus ergo petrus secutus sententiam veritatis dicebat. Argentum & aurum non est mihi. Ve ergo vobis qui conuergitis domum ad domum & agrum agro copulatis vsque ad terminum loci. Repleta est terra auro & argento & non est firmis thesaurorum eius. propter iniquitatem auaricie eius percussit eum.

De licitis opibus.

Ca. xi.

Tunc abraham diues fuit. Job locuples. Dauid opulentus et tunc de abraham inquit scriptura quia credidit deo & reputatus est ei ad iustitiam. Et de Job dicitur Quia non erat ei filius in terra vir simplex & rectus & timens deum et reuertens a malo.

De dāuid autē dicit scriptura quia dñs inuenit eū virum iuxta
cor suū. Et isti fuerūt quasi nihil habentes & oīa possidentes
sū illis p̄p̄tate. Diuidie si affluat nolite cor apponē. Nos autē
sum⁹ oīa possidentes & nihil habētes sū illud psalmiste. Oī
uites eguerūt & esurērūt inquirētes autē dñm nō inueniuntur
omni bono. Facilius enī inuenies qui diligat diuicias et non
habet q̄ qui habet diuicias & non diligit. Quia difficile ē
esse in igne & nō ardere. Difficili⁹ itaq; possidere diuicias &
nō amare. Audi p̄phetā. A mōti vsq; ad maiore dēs studeat
auaricie. Et a p̄pheta vsq; ab sacerdote cuncti faciūt delum.

De meritudine diuiciarum

Ca. xij.

Om̄is cupid⁹ contra naturā n̄sē & molit⁹. Natura nā
q; paup̄rē educit in mūdū & natura paup̄rē reducit a
mūdo. Mūdū enī terra suscepit & rurū nudū terra su
scipiet. Cupid⁹ autē cupit & curat fieri diues in mūdo. Testuā
inquit bouea mea & maiora factā & illuc cōgregabo oīa que
nata sunt mibi & oīa bona mea. Et dicit⁹ est q. O stulte hac
nocte reperet aīam suā a te. q̄ autē parasti cui⁹ erūt. Thezan
risas & ignoras cui cōgreges ea. Dormiet sompnū suū & ni
hil inueniet oēs viri diuiciarū in manib⁹ suis. Om̄ites cū dor
mierint id est morient⁹ nihil secū auferēt. aperent oculos suos
& nihil inueniēt. ne timeas ergo cū diues factus fuerit homo
& cū multiplicata fuerit gloria dom⁹ ei⁹. nō enī cū moriet⁹ ac
cipiet hoc oīa secū nec dolēdet cū eo gloria dom⁹ eius s̄ relin
quet aliis diuicias suas & sepulchrū eorū dom⁹ eorū mēsu
lunc enim sapiens attestatur. Qui accipiat ex aīo suo ministe
ralijs congregat & in bonis suis aliis luxurabitur p̄cholos
quem ha bebat hostem dimittet heredem

De superflua sollicitudine cupidorum

Ca. xij.

Ur ad cōgregādū q̄s instat cū stare. i. durare nō possit
ille qui cōgregat. Nā quasi flos egrediē & cōtē & fa
git velut umbra et nunq̄ i eodē statu p̄manet. Cur mī
ta desiderat cū pauca sufficiāt. habētes inquit ap̄s veltū &

victum his contenti sitis. Cur necessaria cum multa sollicitudine
querat, cum ipsa sine magna difficultate se offerant. Audi quod su-
per hoc veritas dicit. Nolite solliciti esse diebus, quid manduca-
bimus? aut quod bibemus? aut quod operiemur. scit enim pater vester cele-
stis quia his indigetis. Querite ergo primum regnum dei & ius-
ticia eius & haec omnia addicient vobis. Nunquam enim videri ius-
tum benedictum, nec senem eius querens panem.

De avaro & cupido.

Ca. xiiii.

Antatulus sicut in vendis & avarus? eger in opibus. Cui
tantum est quod habet, quantum est quod non habet, quia
nunquam vitur acquisitione, sed semper invidet accipere. Sa-
lomon est quasi dives cum nihil habeat, & est quasi pauper cum sit
in multis divitiis. Avarus & inferus? uterque comedit & non di-
gerit. Accipit & non reddit. Avarus nec patienter compa-
ritur, nec misere misereatur, offendit deum, offendit proximum, of-
fendit seipsum. Nam deo retinet debita, proximo denegat necessa-
ria, sibi subtrahit oportuna, deo ingratus, proximo impius, sibi
crudelis, viro cupido & tenax sine ratione est sulca, & homini
limido ad quid aurum? Qui sibi nequam est cui bonus erit? et non
iocundabitur in bonis suis. Cui habet substantiam huius mundi
videt fratrem suum necessitatem habere, & claudit viscera
sua ab eo, quomodo caritas dei manet in ipso. Non enim pro-
ximum suum diligit sicut seipsum quem inedia perimit & egestas
constituit. Neque deum diligit super omnia, cum praesertim avarus propositum argenti.

Cur avaricia dicatur ydolorum servitus.

Ca. xv.

Ecce diffinitur appellatione. Avaricia est ydolorum servitus. Sicut
enim ydolatria fuit simulacrum sic avarus fuit thesaurus.

Nam ille cultum ydolatrie diligenter amplificat, & iste
accumulum pecuniae libenter augmentat. Ille cum omni diligentia colit si-
mulacrum, & iste cum omni cura custodit thesaurum. Ille spes ponit
in ydolatra, & iste spes constituit in pecunia. Ille timet multa-
re simulacrum, & iste timet minuere thesaurum.

De quibusdam proprietatibus avari bonis.

Ca. xvi.

Varus ad petendū promptus: tardus ad dandū frōntu
 osus ad negandū. Si quid expēdit totū amittit. tri-
 stis. q̄ralus. morosus. sollicitus. suspicatus & amatur:
 dubius heret. mitis expēdit. Magnificat datū. sed vilificat
 dandū. dat ut lucretus s̄ nō lucretus ut det. largus in alieno s̄ par-
 cus in proprio. gula euacuat ut arca impleat. corpus extermi-
 nat ut lucra extentat. Manū hēt ad dandū tractam. s̄ ad re-
 cipiendū porrectā. ad dandū clausam s̄ ad recipiendū aptam.
 Porro diuitie multorum sicut flumē siccabunt. Et hoc ideo. q̄
 qui male congregat cito dispergit. Iustū ubi cū. ut q̄ de malo
 pueniant ad nullā basenāt. Nec accedit ad bonū q̄ nō pro-
 cedit ex bono. Auarus ego dāpnator; hēt vite q̄ nūc ē et future

De gula.

Capitulum. 70ij

Micium vite hominis panis & aqua: & vestimentū & bonus
 protegens turpitudinē. Nunc aut gulosis nō sufficiūt fructus
 arborū. non graua legumīnū. nō radices barbarū. nō pisces ma-
 ris. non bestie terre. non aues celi. Sed q̄runtur pigmēta. cō-
 parantur aromata. nutriunt alalia. capiunt obesa: que studi-
 osē coquant arte cocorum. que laute parant officio ministrorū.
 alius conturbat & colat. alius extendit & conficit. substā-
 ciam vertit in accensio. naturam mutat in artem. ut satiritas
 transeat in esuriam. ut fastidii reuocet in appetitū ad imitantā
 gulā. nō ad sustentandā naturā. n̄ ad necessitatez supplēdā s̄ ad
 auiditatē eplēdā. Ceterū tā breuis ē gule voluptas. ut spacio
 loci vix sit quatuor digitorum. spacio temporis vix sit totū
 momentorum. Contemnitur mediocritas. & superfluitas affe-
 ctatur. In diuersitate ciborum & varietate saporum auiditas
 negat modum. & voracitas excedit mensuram. Sed inde gra-
 uatur stomachus. turbatur sensus. opprimuntur intellectus. In-
 te non salus & sanitas. sed morbus & mors. Audi super hoc
 sententiā sapiētis. Noli auidus esse in omni epulatione. &
 non te offendas super omnem escā. In multis enim escis erit
 infirmitas. & propter crapulas multi perierūt. esca ventri & ven-
 ter escis. bonus autem destruet hunc & illas.

Vla carū tributum egit s̄ vilissimā reddit | quia quāto sunt delicia dora cibaria tanto sunt fetidiora stercorea

Turpius egerit q̄ turpius ingorit | superius & inferius horribilam flatum exprimes & abominabilem fom̄ emittens. Gula paradysum clausit | primogenita vendidit | suspendit pistozem | decollavit baptistam | nabusard an princeps cocorum templum incendit et totam iherusalem cecidit. Balhsar in conuuiuo manum cōtra se scribens em aspexit. Mane thetel phares & eadem nocte interfectus est a caldeis. Seduit populus manducare & bibere & surreperunt lubere | sed adhuc esse eorum erat in ore ipsorum & ira dei ascendit super eos qui vescebantur voluptuose mterierunt in vijs dices ille qui epulabatur quotidiē splendide | sepultus est in inferno

De ebrietate

Ca. xix.

Videtur turpius clauso | cui fetor in ore tremor in corpore. qui promit stulta. prodit occulta. mens aliena. h̄i c̄ies trāsfor̄ mat̄. Nullū est secretū ubi regnat ebrietas vñ versus. Fecūdi calices quē nō fecere desertū. Porro nō fuit vinū. nō sicca. nō ceruisa. s̄ studiose cōficiat multū. sinus pus claretū. la bore multo. sollicitudine magna. fūptu nō modico. Sed inde p̄tēces. nre. lites. & iurgia nascūtur. vinū etiā multū potatū. vt ait sapiens irritat irā & ruinas multas facit. Et osee. fornicatō vinū & ebrietas auferūt cor. p̄pterea dicit apostolus. Fugite vinū in quo luxuria est. Et salomō. Ebriosa res vinū & tumultuosa. Filij redbab & filij zacharie. Vinum & siccam & omne qd̄ inebriari potest non biberunt.

Exempla contra ebrietatem

Ca. xx.

Ebrietas est nos verenda nubant. inestum commisit filiam regis occidit. principem exeret. ingulauit. Et ergo verum q̄ vacantes ponbo vt ait salomon & vacantes symbolis consumantur. Et ysayas. Ve qui confurgitis

mane ad ebrietatem sectantur & potantur usq; ad vesperū
 vt vino ducunt. Cytham & lra & tympanū & tybia & vi-
 num in conuiujs vestris | vt qui potentes estis ad bibendum
 vnum & vix fortes ad inuicendam ebrietatem. Ecce gaudiū
 & leticia occidere vitulos & uigilare arietes | comedate carne
 & bibere vinū. Comedamus & bibamus cras moriemur | & re-
 uadata est in auribus meis vox dñi exercitū. si dimittatur hoc
 iniquitas vobis donec moriemini | vt corone superbie christi effra-
 yni ppote & sacerdotis nesciunt ppter ebrietatem absorpti
 sunt a vino | nesciunt veritatem | ignorant iudicium | p dō
 puboz cum ad pnuclandū euāgelicā lectionē a quodā patre
 benedicti peteretur læsternam crapulam & nocturnam ebrieta-
 tem crucians fentur dixisse alta voce | potum seruoium fisorū
 benedicat pax rex angelorum

De luxuria

Ca. xxi.

Oro turpis mater filiam generat turpidior. Iustum
 est enī vt qui i sordido est sordescat adhuc. Omnes ad-
 ultantes quasi cibarius accensus a coquente. Cepe-
 runt principes furere a vino | venter enī satur libenter vniuers
 amplectatur. O extrema libidinis turpitas | que non solū me-
 tem affeniat sed etiam corpus auertat. Non solū maculat ani-
 mam sed sepat personam. Omne nāq; peccatum quodcuq; fe-
 cerit homo. extra corpus suū est | qui autem fornicat in corp⁹
 suum peccat. Semper illam pcedunt ardoz & petulancia | sem-
 per comitantur fetoz & immundicia | semper sequitur dolor & pe-
 nitencia | fauus enī distillans labia meretricis & mundus oleo
 guttur eius. Nouissima autem eius amara sicut absinthiū &
 acuta quasi gladius biceps.

De generalitate luxurie

Ca. xxii.

Amilians est inimicus | habitans non procul sed ppe-
 non exterius tñ sed intus. Nam viri⁹ eius i lumbis
 eius & fortitudo illius in umbilico ventris eius. Nunq̄
 fugatur nisi cum fugitur. Nunq̄ tractatur nisi cū inaceratur.

Ad casum epigit libertatem & habundantiam s̄ repetit ad ef-
fectū facultate & iacturā. Hoc omnē etatem corrūpit | omnem
sep̄m cōsumit | omnē ordinē soluit | omnē gradū puerit | mu-
dit em̄ senes & iuuenes | mares & feminas | prudentes & simpli-
ces | superiores & inferiores. Ad extremū etiā sacerdotes qui
nocte uenerē amplexant̄ | mane uero uirginē uisitant̄ | turpe
dictū s̄ turpissimū actū | dici liceat & agi nō libeat. Noctē filiā
ueneris agitat̄ in cubili | mane filiū uirginis offerūt in altari.

De diuersis speciebus Inyurie

Ca. xxij.

Vis em̄ multiplices eius sp̄es sufficientē ualeat expli-
care. Hoc em̄ pentapolim cū adiacētī regiōe subuertit
Sichem cū populo interemit. Hoc & omnes filios ur-
be pulsit | iudeū cū madianitis pugione trāsfoxit. Tribū be-
nyamin p̄t̄ vrosē leuite uoluit | filios hely sacerdotis in bel-
lo p̄strauit | hec uiam occidit | amon interfecit | presbiteros la-
pidauit | hec rubeū maleuixit. Sampsonē seduxit | salomonē
puerit. Verū em̄ est q̄ legit̄ | p̄pter sp̄es mulierū multi perit̄
Nam uinū & mulieres apostotare faciūt sapiētes | hec multos
ueneratos uoluit & fortissimi quoq; interfecit sunt ab ea | uie
inferi domus eius penetrātis inferiora motis. Hoc uires ener-
uat | sensus dimminūt | dies confunjit̄ & opes effundit.

De coitu contra naturam.

Ca. xxij.

Ec̄ ignominiosam moipbōsim opat̄. quā apostol⁹ non
cōfundit̄ notare. p̄pterea inquit ad romanos in ep̄la-
trabit̄ illos de? in passionēs & ignomiē. Nam femie
eorū cōmutauerūt naturalē vsū i cū vsū q̄ e? tra natura. simili-
tē & masculi relicto naturali vsu femine. exarserunt in testee
r̄p̄e suis in uinū. masculi in masculos turpitudinē opantes.
quid hac turpitudine turpius. quid hoc crime crimiōsi? In
lege q̄ paria cōuincunt̄. cōcubit⁹ maris cū masculo & cōcitu⁹
bonis cū mātēto. Sic em̄ legitur in leuitico. Cū masculo nō
cōmisceris cōitu femie. quia abominatio est. cū omni peo-
re non cōibis. nec maculaberis cum eo quia utriq; par pena

describit. Qui dormierit iquit cū malleolo coitu fensio vel cū
buto aili vniq3 opati sūt nephas| morte moriant^r pecus q3
occidite. Qui habet aures audiēdi audiāt q3 desipit respiscat.

De pena huus sceleris vel coitus

Ca. xxv.

Ena docuit qd hoc culpa pmeruit. Pluit em̄ domn⁹
super zothoma & gomozam sulphur & igne a dño de
elo. Noluit em̄ dñs cuiq3 angelorū vel hominū exca
cionē huius pene cōmittere si sibiip̄i vindictā hui⁹ sceleris re
seruauit. Sm̄ illud. Vinea est vlcio & ego retribuam. et | & ibco
pluit dñs a domno videlicet a seipso| non ymbrem vel rorem
sed ignem & sulphur. Sulphur sup fetorem luxurie| ignem
sed ignem libidinis| quaten⁹ pena similis efficit culpe. Nec
missile dicitur sed pluisse| quaten⁹ in ipso verbo magnitudi
nem & habundanciam pene notaret. Nemini peperat oculus
eius| sed omnes simul extingit| vrosam quoq3 loth⁹ que se re
trospexit| in statuam salis mutauit. Nec solum vites| sed om
nem arcina cōtem regionem in mare mortuū et vallē salinarū
conuertit. Docenda est igit^r mēdere in manus dei vuentis q
quanto maiorē sue longanimitatis exhibet pacienciam| tan
to duriorē sue scuritatis infert vindictam

De ambicioso hominibus

Ca. xxvi.

Des itaq3 cupidus congregat| auarū cōseruat| volupta
tates gulosus degustat & luxuriosus exerceat| ambi
ciosus honores affectat et superbus extollit. Ambiciosus
semper est pauidus| semper attentus ne quid dicat vel faciat qd
in oculis hominū valeat displicere| humilitatē simulat| honesta
tem mentitur| affabilitatem exhibet| benignitatē ostendit| sub
sequitur & obsequitur| cūctos honorat| vniuersis inclinat| fre
quētat turmas & visitat curias| optinatis assurgit & amplec
atur| applaudit & adulat| bene nouit illud poete. Et si puluis
erit null⁹ tū exaltet illū. Prompt⁹ ē & ferud⁹ vbi placē
cognoit. remissus et tepid⁹ vbi putat displicē| i pbat mala de
testat^r inq̄i⁹ alia cū alijs pbat & iprobat vt iudicē ydone⁹

& reputetur acceptus | vt laudetur a singulis & ab omnibus
 approbetur. Et ecce grauem intra se sustinet pugna difficultatq;
 conflictu | dū iniquitas pulsat animum & ambitio continet ma-
 lum | & qđ ista suggerit faciendū hoc fieri nō prmitte. Collubū-
 tū ad inuicē mater & filia | iniquitas & ambitio. Mā mater in
 aperto subsistit | & in occulto filia non resistit | hec qm vendicat
 sibi publicā | illa secretū. Ambitiosus ergo libenter agit de pū-
 cipatu quē ambit & dicit. O quāto pūcipabīs ille | qui sit se
 uerus in iusticia | pius in misericordia | qui nō deniet amore vř
 odio qui nō corrupatur pūce vel pūce | qui crebat fideles
 & acquiescat simplicibus | qui sit humilis & benignus | largus
 & mansuetus | constans & padens | sapiens & astutus

De nimia concupiscentia ambiciosi

Ca. xxvij.

Iositan hac arte non p̄ficiat recurrit ad aliam aduo-
 cat sermonem & accedit ad gezy | per hūc ab illo intē-
 emere qđ p se nō p̄ualet obtinere. Supplicat & pro-
 mittit | cōfert & tribuit p̄cedo pudor graciā quā gratis abipisci
 nō potuit p phas & nephas m̄itur abipisci. Nec desistit ad
 huc s̄ insistit & inuadit violenter honorem & impudenter arri-
 pit dignitatē | amicorū suffragio | p̄p̄inquoū p̄sidiō | tantōq; do-
 miadēnis inflāmat̄ ardore | tanta libidine p̄sidoēdi | vt sa-
 sma nō h̄ereat | scandalū non formidet. Sed gezy lep̄ta p̄ussit
 & symon perit cū pecunia | thore cū cōplicitibus ignis cōsump-
 sit | dathan & abyron terra viuos absorbat. Nullus itaq; astu-
 mat sibi honore nisi ante vocetur a domino tanq; aaron

Exemplum de ambicioso

Ca. xxviij.

Iquidam ambiciōis exemplū cepit in absolone qui cū
 aspiraret ad regnū | fecit sibi armū et equites | & quicq;
 ginta viros q; p̄cederet eū. Et mane exurgens absolon
 stabat iuxta introitū porte et omnē virū qui habebat negociū
 vt veniret ad regis iudiciū vocabat ad se | & dicebat | de qua ci-
 uitate es tu | q; m̄des dicebat ex vna tribu isrl sū ego su? tu?
 ex tali tribu? ex tali. Consilio plurimū vřo et dñi regis auxilio

indigere. Respondebatq; ei absolon. Vixit dñs! quia multū
 cōspacio: sibi sed paupes nō admittūt nō est qui iuste iudicet.
 Videns mihi sermones tui boni & iusti si nō est qui te au-
 diat constitutus a rege. Dicebatq; absolon quia me constituit
 regē & iusticiā sup terrā vt ab me veniāt omnes qui habent ne-
 gotiū & ego iuste iudicē. Sed cū accēderet ad eū homo & sa-
 lutaret eū extēdebat manū suā et apprehēdens osculabat eū
 faciebatq; hoc omni israhel qui veniebat ad iudiciū vt audire-
 tur a rege & sollicitabat corda viroz israhel. Cūq; abisset ab-
 solon in ebron misit exploratores in vniuersas terras israhel
 & tribus vicinis statim cum audiretis clangorem buccine dicit
 te regnat absolon in ebron & facta est coniuratio valida por-
 pululq; concurrere agebatur cum absolone

q; misera & breuis est vita magnatum

Ca. xxx.

Exesto sublimet in altū puchat ab finis statū cure
 a? suberscūt sollicitudines amulan? extēdunt ienu-
 malvigilie pduant? ex quibz corūpif natura spūs
 mfirmat? mfrangit? lompn? amthē appetit? debilitat? virt?
 corp? attenuat? et sic in sapo bñi dēs n dimidiabit dies suo?
 s miserabilē vitā miserabiliori sine adudit. Verū ē illud poe-
 ticū. In se magna ruūt simis q; negatū ē stare diu. Et alibi
 Tollūt in altū vt lapsu graniori ruāt. Ven? ē aut illud p
 phticū. vidi impiū sup exaltatū & eleuatū sicut cedros liba-
 nitā hui & ecce nō erat. Qñiū cū et nō ē inuēt? loc? a? Anq;
 dies eius replētur pibit. lebet? q; vinea in primo flore botru?
 eius & sicut olina flores pociens. Audi sup hec sententiam
 sapientis. Omnis potentatus vita breuis

De diuersis pprietatibus superbonum

Ca. xxx.

Tatim vt ambiciosus promot? est ad honorē in sup-
 biam extollitur & in iactanciam effrenatur. Nec curat
 probesse sed gloriari pcesse. psummit se meliorem
 quā curat se superiorem. Ast bonum fiet nō gradus sed vir-
 tus. non dignitas sed honestas. priores debignatur amicos.

Notos ignouat hostes | comites contempnit antiquos | vul-
tum avertit | visum extollit | ceruicem erigit & suum fistū ostē-
dit grandia loquitur | sublimia nescitatur | subesse nō patitur-
pœssie molitur | prelati infestus | subditis onerosus . Odestra
non suffert | concepta non differt | preceps & aubar | gloriofus
& arrogans | grans & importunus

De supēbia & casu luciferi

Ca. xxxi.

Supbia cūctis importabilis | omnibo odiosa | inter oīa
vicia tu semp es prima | tu semp es vltima . Nā omne pec-
catū te accēbere cōstitit | te recedente dimittit . Scri-
ptū ē eū . Iniciū oīs peccati supbia | primogenita mors hoc est
inf ipa rex primordia . Creaturā oīa creatorē exiit . Angelū
cōtra deū | s̄ eū absq; mora duxit | qm̄ in veritate nō stetit | ab
innocētia in peccatū | a delicijs in miseria | a celo empirreo in
aerē caliginosū . Audi p̄phetā | quō cecidisti lucifer q̄ mane ori
ebaris qui dicebas in corde tuo . In celū ascēdā supra astra ce-
li epaltabo solū meū | sedēbo in mōre testamētī | in laterib; aquī
lomis | & ascēdā sup altitudinē nubū & similis ero altissimo .
Tu signaculi similitudinis plen⁹ sup̄bia & p̄fect⁹ decore
in delicijs paradī dei fūisti | omīs lapis p̄ciosus opimētū tuum
sardis topas⁹ & iaspis | crisolīt⁹ om̄is & benillus . saphīr⁹ &
carbūcul⁹ & smaragd⁹ . aurū opus decoris tui . tu cherub ex-
tensus & p̄tegens . & posuī te in mōre sancto dei in medio la-
pidū ignitorū . Ambulasti p̄fect⁹ in vījs tuis . a die cōditiōis
tue . donec muenta est iniquitas in te . peccasti & ceci te de mō-
re dei . Eleuātū est cor tuū in corde tuo & in terram proici te
Cedui nō fuerūt alciōres illo . abietes nō equātur ad fūmitatē
eī . platani nō fuerūt equales frōdib; eī . Omne lignū paradī p̄-
ciosū nō ē assimilātū ei . & pulchritudini eī qm̄ ip̄ccosū fecit
eū in multis vitijs frōdib; . Ip̄e ē rex sup omīs filios sup̄bie et
draco magn⁹ ruffus . habēs capita septē & cornua decē . Et in
capitib; suis septē dyabemata . cui⁹ cauda tenebat hēcā ptē
stellarū celi & misit illas i terrā . et p̄iect⁹ ē draco ille magn⁹
serpēs antiq⁹ q̄ vocat⁹ dyabol⁹ et satanas q̄ seducit vniū

et bon. Et pietas? ē in terrā et angeli ei? cū eo missi sūt. De q̄
veritas ait. videtā sathanā sicut fulgur de celo cadentē. Nam
omīs qui se exaltat humiliabit? et q̄ se humiliat exaltabitur.

De abhominabili supbia et arrogantia hoīm. Ca. xxxij

Superba p̄sumptio p̄sumptuosa supbia. q̄ nō solū ange-
los voluit deo adēquare s̄ et omēs p̄sumpsit deificare
Posto hos dep̄ssit q̄s et erexit et q̄s exaltavit humi-
liavit. hic ait dñs ad p̄phetā. O fili hoīm hoc p̄cipi tuo. hoc
dicit dñs de? eoḡ elatū est cor tuū q̄si cor ba. et dixisti. de
us ego sum. cum sis homo et nō de? iedreos adducit super te
robustissimos gentiū: et interficiēt te: et moieris i m̄tente oc-
cisorū. Nabuchodonosor eoḡ potentā suā sup̄be iactavit et
ait. nōne hoc ē habitō mēna quā ego edificavi i domū regiā. i
robore fortitudis mee et in glā decoris mei? Cū abduc s̄mo
esset in ore regis. rex de celo ruit tibi d̄i nabuchodonosor rex:
regnū tuū trāibit a te: et ab hominib; auert te. Et cū bestie et
feris erit habitatio tua. feni q̄si bos comedes: et septē tempa
mutabunt sup̄ te. donec scias q̄ exaltus dñs est sup̄ regno ho-
minum: et cuiusq; voluerit det illis. Eadē hora s̄mo c̄pletus
est sup̄ nabuchodonosor regē. rex ē ergo q̄ legit. homo cū i
honore esset n̄ intellexit. opat? ē m̄nētis n̄spicib; et filis si-
ctus ē ilis. Supbia tumm auert. linguā c̄stipit. p̄stravit go-
lyam. suspēdit amon. interfecit m̄rauorem. permat antiochum
p̄baronē submersit. et sennacherib interemit. sedes dñi sup̄-
torum destruxit de? et tabiceo gentium superborum arefecit.

De abhominacione superbie. Ca. xxxij

Vam detestabil sit supbia dñs ip̄e per p̄phetā amon
testatur. Iuravit dñs de? in ania sua. Oiat dñs deus
exercituum. detestor ego supbiam iacob. si oblitus si-
ero vsq; ad finē opera eoḡ. Vñ inter illa sey sūt q̄ odit dñs de
us. et septimum detestat ania ei?. Salomon p̄num p̄it oca-
li sublimes. i. superbiā. Et p̄sa. Dies dñi exercituum super om-
nem superbiū et exaltū. et super omēm arrogantē et humiliat:

tur. Et super oēs cedros libani sublimes et erectus : et super
 quercus balan. & sup omnes mōtes excellos & sup oēs colles
 elevatos. & sup omne turrim excelsum & sup omne murū mu
 nitū & mansurabit sublimitas domū & hūiliabit altitudo viro
 rū. p̄pterea dilatavit infernū aīaz suā. & aperuit os suū abscq̄
 villo termino & descēdent sublimes glorioz q̄ ad eū. domi
 nus exercituum cogitavit hoc vt detulceret superbiam omnes
 glorie. Job q̄ dicit. Si ascēderit vsq̄ i edū supbia. & caput
 eius nubes tengerit. quasi sterquiliniū in fine perbetur.

Contra arroganciam superborum

Ca. xxxiij.

Om̄s fore vicōsus diligit sibi similit̄. supbo aut̄ obit cla
 tū. Vñ salomō. int̄ supbos semp nurgia sūt. & vbi fac
 rit supbia ibi & contumelia. Supbo insolita gēcit. & sue
 ta hūdit. magnū reputat si loqui dignetur. maximū si surgat
 & amplectat. & hinc plus dignitate ab ip̄o q̄ ip̄m effectū ex
 dignitate. nunq̄ vult vti paternitatis affectu. s̄ semp vti dñici
 om̄s impio. Supbia eī et arrogancia eī & indignacō eī p̄
 q̄ fortitudo eī. resoluit in aīo q̄ legit̄ in euāgelio. Facta ē
 cōtēcio int̄ discipulos ihesu quis eorū videret dñe maior. et ait
 illis iohannis. P̄ncipes gēcū dñant̄ eos. et qui potestātē habēt
 sup eos benefici vocant̄. vos aut̄ nō sic s̄ qui maior inter vos ē
 est sicut minor. & q̄ p̄cessor est sicut ministrator. Et pet̄? apo
 stolorū nūgister in canonica sua. nō q̄ dñantes in clero s̄ for
 ma facti gregis ex aīo dñi ē terra & plenitudo eī. Vñ ē ergo
 pe? vn? ē dñs. ceteri n̄ sūt dñi s̄ ministri. Audi sup hoc sapiētē.
 Rectorē te posuerit noli extoll. esto in illis quali vn? ex illis.

Contra fraudem ambiciosorum

Ca. xxxv.

Ilij zebeuē qui p̄r interuentum matris honorem po
 stulauerunt a cristo. Dic inquit vt sedeat by duo filij
 mei vn? ad dextrā & alius ad sinistrā tuam in regno
 tuo. meruerit audire. Nescitis quid petatis. Nō enim honore
 sed onere p̄uentur ad regnum. Vnde dñs subit. Nō est maī
 dare vobis. meum est quibē dare. sed non vobis. i. ambicioso

quales vos estis licet ois potestas a deo sit. tamen superbus nō regnat ex deo sicut illud prophetium. Ipsi regnauerunt & nō ex me principes extiterunt & non cognoui eos

De proprietatibus arrogantis

Ca. xxxvi.

Uperbo amat primas cathedras in sinagogis primos recubitus in cenis. salutacōes in foro. & vocari ab hominibus nō nomine pforte s̄ nomine fortune vult appellari. nō ut homo s̄ ut deus vult honorari. Sedet sublimis. incedit exedris vult sibi omnes assurgere. singulos inclinare. Porro plures quō volēs arrogātiā cuiusdā regis dāde cū vidisset eū in throno regali sedere sublimē. prostratus ad terrā adorauit supplicite. & cōfessum nō inuitat? ascēdēs iuxta regē cōsedit. Quō rex veniēter admittis. eo quod nosset eū esse plerumque. cur hec egent inquisitum. plerumque ergo rōdit aut deus es aut hō. Si deus debui te adorare. si hō potui iuxta te sedere. Rex autē eius rōdēs aduertēs dixit cōtra plerumque. ymo si hō sū nō debuisti me adorare. Si deus nō debuisti circa me sedere. sapientē iste rōdit. s̄ ille prudens eludit

De superfluo cultu vestium

Ca. xxxvii.

Rimis parenthesis fecit deus personata post peccatū. Et a christo dicitur christianis. Nō duas tunicas habeatis. s̄ iuxta cōsiliū iobis. qui habet duas tunicas det unam nō habet. Superbo autē ut magnificus videat. satagit vestium duplicato. mollioribus preciosis ornari. Sed quod est hō preciosis ornatus. in sepulcrū fœcis dealbatus. iuxta autē plenus spurcia & immundicia. Jacinetus et purpura. cocco et billis in lino putrescunt. Aurū et argenti. lapides et gemme in luto sordescunt. Dignitas et p̄tās male iacet in puluere. honor et gl̄a male sedēt in cinere. Quid ego superbe phylacteria dilatas. et magnificas simbras. Diues iste qui induebat purpura et bysso sepultus est in inferno. Dyna filia iacob patriarche antequam egrediret ut ait iosephus. crebre ornamentū mulieris. puicialeū vgo p̄nāsit. Cū autē exiit sibi en silis regis amor eū violēter oppellit. holofernes qui sedebat in canopio suo quō erat ex purpura et auro. et smaragdo et lapidibus preciosis intertextū iugulat. est a iuditha qui eū propter vteret alioquin tunc ornamentū iocunditatis assumpsit. Auro super hoc cōsiliū

sapientia. In vestitu ne gloriaris vnq̄. et ap̄ls. Non in veste
preciosa| nec sit extrinsecus exillatura | aut circundacio aur:
aut vestimentoꝝ cultus.

Contra superfluum ornatum.

Ca. xxxviii

Tentis quibz cetera superfluum ornatu commet domi
per p̄phetā. Pro eo q̄ eluante fuit filie syon & ambu
laerunt extento collo| et nutibus oculoru ibant. Ocul
uabit dñs vnicem filiarū syon| & cinem earū demorabit. In il
la die aufert dñs ornamentū calciamētoꝝ| et lamias et torques
& monilia & armillas & mitras & discinialia et p̄scedites
& muremulas & olfactoria & in aures & imulos & gemas
in fronte pendentes & mutatoria & palliola & linteamina
& acet & specula & syndones & vicinas et thobistm. Et erit p
suauit odore fetos. & p̄ sona funiculū| & p̄ crispanti crine cal
uiciam. p̄ fascia pectorali ciliciū. Ecce reddet iusta pena p̄ cul
pa. vt in eo puniant in q̄ peccauerūt. Abiit sup̄ his auri eye
chidēz aliu p̄phetā. O tyre b̄llus varia de egipto terta ē tibi
in velu. Jacinθ & b̄llus et purpura de insul d̄iza facta sunt
opimentū tuū. dentes eburneos et hebeninos comutauerunt
in p̄cio tuo. Gemā & purpurā & scutulatā & sericū p̄posue
runt in mercato tuo. De dan m̄litoꝝ tui in tapetibus ad sedē
dum. & repleta es et gloriificata es nimis. Sed nūc c̄nta es
in man et i profundis aquarum opes tue ad m̄bilum redacte
sunt| et non eris vsq̄ imperpetuum.

Exemplum q̄ plus desert vestibus q̄ v̄tutibus. Ca. xxxix.

Vm quidā p̄be in habitu c̄tēptibili p̄cipis aulā ad
isset| et diu pulsans n̄ fuit adm̄ssus. Sz quoties tem
ptauit ingredi| totiens atigit eū repelli. Odauit ha
bitū et assūpsit ornamentū| nūc ad primā vocē ait? paruit veni
enti| q̄ p̄dēs ab p̄cipem| palū qd̄ gestabat cepit venabi
liter olulari. Sup̄ quo p̄iceps admirans quid hoc ageret ex
quisiuit. Philosophus ergo respondit. honorantem me hono
ro. quia quod virtus non potuit| vestis obtinuit. O vanitas va
nitatum plus honoris desertur vestibus q̄ v̄tutibus. plus
venustati q̄ honestati.

De fūcācōe colorū & ornatu p̄sonē mōdē atq̄ bonē Ca. xl.

Artificialis species supducit & facies obducitur naturalis tanq̄ hominis artē cū artem superet creatōis. Nō sic nō sic cōsiderate inquit lilia agri s̄. quomō crecāt nō laborāt neq̄ nent. Dico aut vobis qm̄ nec salomon in omni gloria sua coopt̄ est sicut vni ex istis. absit vt adulterin̄ color. cōpabilis sit natiuo. Cū ymmo cū facies adulterino fuerit colore. os abhominabili fetore cor rumpitur. vniuersa vanitas omnis hō viuens. Quid enī est vanitas q̄ pecunare cūnes. planare edaran. tingere genas. vngere faciem. p̄ducere supercilia qm̄quidem fallax sit gloria & vana sit pulchritudo. Omnis caro fenū & omnis gloria eius quasi flos agri. Cū tā quā fenū velociter ardeat. & quemadmodū olera barbarū cito decident. ad quid ergo ornamentum persone. Quid vanū q̄ ornare mensam mantilibus picturatis. cultellis ebone manicatis. vasis aureis. vasellis argenteis. cuppis & nappis natalibo & gradalibo. scutellis & codianibus. hirculis & salarys vasculis & viceolis. capsulis & flabellis. Quid prodest pingere camera. ditare p̄ticas. palliare vestibulum. subseruere pauimentum. componere lectum inflatum plumis. optum sercis. obducum corinis. aut etiā canopeo. scriptum est enim. Domino cū intierit nō fūmet oīa secū neq̄ descēdet cū eo gl̄ia ei.

De dampnabili hāne dissolucōis ingressū Ca. xli.

Non est qui de cordis mūdiciā valeat gloxari. quoniam in multis offendimus omnes. & si dixerim̄ q̄ peccatum non habemus nō s̄p̄s seducim̄ & veritas in nobis nō est. Quis ē qui dicere valeat cum apostolo. nihil mihi conscius sum sed non in hoc iustificatus sū. quis est hic & laudabimus eum. Ecce inter sanctos nemo est immutabilis. celi non sunt mundi in conspectu eius. & in angelis suis reperit iniquitatem vel prauitatem. Quantomagis abhominabilis est & inutilis homo. qui bibit quasi aquam iniquitatem. Perituit ergo beum q̄ hominem fecisset in terra. eo q̄ multa

malicia hominum esset in terra | & cuncta cogitatio hominis cum
in tempore ad malum intenta . Et ideo tactus dolore cordis
intrinsicus deleuit hominem quem creant . Porro suphabundantia
iniquitate | refrugit caritas multorum . Omnes declinauerunt
simul inuites hinc sunt | non est qui faciat bonum | nō est vsq̃
ad vnum . Tota parte vita mortalium mortalibus est plena pec-
catis | vt vix valeat inueniri qui non deuict ad sinistram : qui
non reuertatur ad dextram | qui non exputrescat in stercore : qui
non potius glorientur cum male fecerint | & exultent in rebo pel-
simis . Repleti omni iniquitate & malicia | fornicatione | auaritia
| nequicia | pleni inuidia homicidijs | contentione | dolo | infir-
mitate | malignitate | detractores | deo odibiles | contumeliosi | si-
pibi | elati | inuentores malorum | parentibus non obediētes .
insipientes | incompositi | sine affectione . absq̃ federe et sine im-
ferocordia . Talibus & peccatoribus mundus iste repletus abun-
dat hereticis et schismaticis . ypocritis . pharis . tyrānis . symo-
niacis . abiciosis et cupidis . raptoribus et p̃domis . violētis et ex-
actoribus . usurariis et falsariis . ipis et sacrilegis . p̃vitoribus et
mendacibus . Adulatoribus et fallacibus . garrulis et vitiis . gulosis
& ebriosis . adulteris et incestuosis . mollibus & immundis . Pi-
gris & negligentibus . vanis & p̃tigis . impetuosus & incautus
impacientibus et inconstantibus . vendicis et auguris . puris et ex-
ecatis . p̃sumptuosus et arrogātib . incredulis et despiciis . demū v-
niuersis vicijs imbutis Porro sicut deficit fum⁹ deficient . et sicut
fluit omnia a facie ignis sic peccatores a facie dei omnipotentis .

De doloribus quos mali patiuntur in morte . Ca . dñ .

Aliquidē quatuor dolores patiuntur in morte . Pri-
mus dolor est angustia corporis | tanta & tam grauis
quanta et qualis | nec fuit nec est in presentia vita ante
dissolutionem illā . quomā quibusdā apparat primo dolore ser-
iplos dissipare . fortis enī & incōpabilis est violentia | quando
necesse illi & p̃sicales nobis inter corpus & animam dirūpun-
tur . Vnde lamentatur p̃p̃b̃ta . Circumdederūt me dolores mor-
tis . Non est membrum . non est articulus in corpore quod non
penitus mucluat | illo incerpugnabili dolore .

Secundus dolor est quando iam plene diffingato corpore & suis exhausto viribus anima multo liberius videt tunc in morte eo occurrē oīa opa sua bona vel mala q̄ fecit que omnia reducūtur ante oculos interiores. Dolor iste tantus & retractio ista tam grauis quoniam anima plurimi turbata cogitur contra seplam edisse. Vnde propheta. Torrentes iniquitatis conturbauerunt me. Nota torrentes iniquitatis cū multo impetu veniunt & videntur diruere omnia ita in morte videbit malus omnia subito que fecit opera bona vel mala. Tertius dolor est quando anima incipit tam iuste iudicare & suis iniquitatibus debita iebene tormenta imminere. testimonio prophete. Dolores inferni circumdederunt me. Quartus dolor est quādo anima adhuc in corpore posita videt spīritū malignos ad recipiendū sepatos ubi tantus dolor est & timor q̄ misera anima licet ex tincta q̄dā potest refugiat & tempus sine captiuitatis reuertat anteq̄ de corpore exeat.

De aduentu xpi ad diem mortis cuiuslibet hoīs Ca. xliij.

Iteat etiam tam bonus q̄ malus anq̄ egrediatu de corpore xpm in cruce positi malus vt ad confusio- nem cruciat sibi non p̄telle redempcōez sanguinis xpi sua culpa engente. Vnde dicitur in euangelio. Videbunt in quem pupigerunt quod intelligitur de aduentu xpi ad iudicium & de aduentu ad diem mortis. bonus videt ad sui exalta- cōem. teste apostolo. Vsq̄ in aduentū dñi nostri ihesu xpi. i. ad diem mortis quando videlicet apparet bonis instar. Iohā euangel. d. Veni dexte mi ad cōmuniū fratru tuoz. Quatuor nāq̄ leguntur aduentus xpi. duo visibiles sc̄z veniens ad iudicium & in obitu suoz carozum. Et duo invisibiles videlicet in mente p̄ gratiam fm̄ illud ad eū venimus & in mansionem apud eū facimus. Et in effectu orationis ad exultationem fm̄ illud ubi duo cōgregati sunt in nomine meo in medio eoz sum. Et quocūq̄ p̄ciserint patrē in eū in nomine meo dabit eis

Incipit Registrū tercie partis principalis hui⁹ libri & finalis

De putredine cadaverum.	Ca. i.
De tristi memoria damnatorum.	Ca. ii.
De inutili penitentiā reproborum.	Ca. iii.
De diversis penis inferni.	Ca. iiii.
De inestimabili angustia damnatorum.	Ca. v.
De igne rebenali.	Ca. vi.
De tenebris inferni.	Ca. vii.
De confusione penarum.	Ca. viii.
De insufficientia tormentorum.	Ca. ix.
Cur reprobi non liberantur a pena.	Ca. x.
Testimonium de supplicio eterna.	Ca. xi.
De die iudicij.	Ca. xii.
De precedenti tribulatione.	Ca. xiii.
De die iudicij rubrica.	Ca. xiiii.
De potentia sapientia & iusticia iudicis.	Ca. xv.
De divino iudicio.	Ca. xvi.
q̄ nihil proderit damnandis.	Ca. xvii.

Uibit spūs eius & reuertet̃ in terrā suā in illa die
 peribūt om̃s cogitaciōes eorū. O quot & quāta mor
 tales de mūdane p̃missionis incertitudine cogitāt.
 ſi ſub repentino mortis articulo | repēte cūctis q̃ co
 gitauerāt euancſcūt. Sicut umbra cū declinat ablati ſunt | &
 exuſi ſūt ſicut locuſte. Exibit ergo ſpūs non uoluntari⁹ ſed
 munit⁹. Qui cū dolore dimittit que cū amore poſſidebat. Et ue
 lit nolit cōſtitut⁹ eſt a termin⁹ qui p̃teriri nō poterit in quo
 terra reuertet̃ in terrā. Scriptū eſt enī terra es & int̃ terrā ibit̃.
 Naturale ſiquidē eſt ut materiā in materiā reſoluat̃. auſſe
 ret ergo ſp̃ritū eorū & deficient̃ | & in puluere ſuū reuertentur.
 Cum autē moritur homo hereditabit beſtias & ſerpentes | &
 vermes op̃nent eum ſicut veſtimentū ſic comebet eorū verm̃s.
 & ſicut lanā deuorabit eos tynea. Quasi putredo cōſumēd⁹ ſi
 ait iob. & quasi veſtimētum quod comēditur a tynea | omnes
 enim in puluere dormient. putredini diſi | pater meus eſt | mu
 ter mea & ſoroꝝ mea vermibus. Homo putredo | & filius ho
 minis verm̃s | q̃ turpis pater | q̃ turpis mater | q̃ abhominabi
 lis ſoroꝝ. Conceptus eſt homo de ſanguine p̃ ardoꝝem libi
 dinis putrefacto. Cuius tādē cadaveri. q̃. funebꝝ vermes
 aſſiſunt. Vnius genuit p̃culos & lunibꝝicos | mortuus ge
 nerabit vermes & niſcas | viuus p̃duxit ſtercus & vomitū
 mortuus generabit putredinem & fetozem | viuus hominem
 vicium impinguant | mortuus plures vermes impinguabit.
 Quid ergo ſeruidus humano cadaveri⁹ | quid horribilius homi
 ne mortuo⁹. Cuius gratiſſimus erat amplexus in vita. Ode
 ſtus eſt etiam aſpectus in morte. Quid ergo proſunt diuicie
 Quid epule⁹ | quid delicias⁹ | non liberabunt a morte | non eripi
 ent a fetore. Qui modo glorioſus ſedebat in throno | modo de
 ſpectus iacet in tumulo⁹ | qui modo fulgebatur ornatus in aula
 modo ſorbet nudus in tumba | qui modo veſcebatur delicijs in
 cenaculo | modo cōſumitur a vermibus in ſepulchꝝo.

Indicta carnis in pñ vermis & ignis vtrq; duplex in
 tenor & extenor. Interior qui rodit et vrit cor exten-
 or qui rodit & vrit corpus. Plagas. Vermis eorum
 non morietur & ignis nō extinguet. Iudith. Oabit dñs ignē
 & vermes in carnis eor vt vratur & feneāt vsq; in sempitē-
 nū. Vermis a scēde typhoī lacriabit, affligit memoria turba-
 bit penitēcia | cor q̄bit angustia. Salomō. venēt in cogitacōe
 peccatorū suor timidi & trāstuet illos ex aduerso iniquitates
 eor dicētes. Quid p̄fuit nobis supbia? et iactācia diuiciarū
 quōd cōtulit nobis? trāserit velut vmbra & sicut nubes q̄ p̄-
 trāstet aqua fluctuātē eū? cū p̄terit nō ē inuenire refugiu! sic
 & nos nati cōtinuo delinim⁹ esse. Virtutis q̄cē nullū valēm⁹
 oñdere signū s̄ malignitate nostra cōsumpti sum⁹. Cū ingēta
 turbacōe recogitabūt | q̄ cū nimia delectacōe gesserūt vt stimu-
 lus mēorie pugat ad p̄cā q̄ acule⁹ neq; sic sustinuit ad culpā

De inutili penitēcia reproborum

Ca. iij.

Iocent intra se penitēciā agētes errant⁹ a via ven-
 tatis & iusticie lumē nō illuēt nobis. Tunc incipiēt
 dicere mōtib⁹ | cadite sup nos | & collib⁹ opite nos pe-
 nitēbit ad penā sed nō cōuertent ad veniā. iustū em̄ est vt q̄
 noluerunt cū potuerunt. cum velint non possunt. Debit em̄ es
 deus loq̄ penitēcie & ipi abusi sūt eo. Præterea dñes illi qui
 cruciēbat in flāma dicebat ad abrahā. Rogo te pater vt mit-
 tas lazarus in domū patris mei. habeo em̄ quinq; fratres vt
 testetur illis ne ipsi veniāt ad hunc locum tormentorum. cū
 cū abrahā m̄dasset. Dābet moysen & p̄phetas. audiāt illos
 subiant n̄ pat abrahā s̄ si q̄ ex mortuis ierit ad eos penitēci-
 am agēt. Agebat & ip̄e p̄nians in inferno. s̄ q̄ videbat eā in-
 utilē rogauit vt annūciaret fr̄ib⁹ q̄ten⁹ agerēt p̄nias in hoc secu-
 lo fructuosam. q̄ tūc p̄dest homi penitē cū pot̄et ip̄e peccare

De diuersis penis inferni

Ca. iij.

76
 77
 Erunt infernales sui diuersa peccata diuersi sunt. Prima est ignis secundum a frigore. de quo dixit dominus. Ibi erit fletus & stridor: dicitur fletus propter ariditatem & stridor: propter algorem: transibunt enim de aquis mundi in calorem mundi. tertia erit fetor: de his tribus dicit propheta. Ignis sulphur & spiritus pedum: quarta vermes infestantes. Vnde ysayas. vermis eorum non morietur & ignis eorum non extinguetur: quia saculega manus perniciosa. Vnde iterum propheta. parata sunt iudicia blasphemis hominibus & perniciosis: malla stultorum: co: pibus. sexta: tenebre palpabiles exteriores & interiores: teste iob. Vada ad terram tenebrosam & optatae mortis caligine: terra miserie et tenebrarum ubi umbra mortis et nihil ordo sed semper horor inhabitat. Et in psalmo. In eternum non videbitur lumen. Et iterum in tenebris cor calcet. septima: confusio peccatorum. Tunc enim erit libi apti consociare homines & erunt omnino manifesta: octava: horribilis visio demonum qui videbuntur in epistola simillata de igne ascendentium. nona: igne carborum quibus impij mundis obstringunt. Prima concupiscentium est seba nua licetorum: scilicet luxuriosorum: quarta inuidorum & odium habentium: quinta eorum qui in hoc seculo flagello non mori sunt castigati sed quia erant: bauerunt deum peccatores & in multitudine peccatorum suorum non querunt. sexta eorum qui in tenebris ambulantes ad lumen verum venire contempserunt. septima: contumacia peccata sua et peccata negligenter alia contempserunt. octava: qui in hoc seculo libenter videt mala et facit. nona: illorum qui per singula vitia sunt delapsi qui ambulat in desideriis et concupiscentiis suis.

De inestimabili angustia dampnatorum

Ca. v.

Identes turbabunt timore bombilil gemetes sed angustia spiritus & dicitur: huiusmodi sunt quos aliquando habuimus? iudicium et in similitudinem ipsorum nos insensati estimabam? videtur illorum insania & sine illorum sine bonitate. Ecce quod conparati sunt in se filios dei in sanctos sicut illorum est superbia enim malorum est inuenit gloria bonorum: licet forte per sine iudicij beati quidam visum non sunt reprobus et tormentum: sed illud: letabitur iustus? cum vident videtur ipsorum improbi vero non sunt visum bonos in gloria sine illis. Tollerat impij? sed talia dicit in inferno peccatores: quoniam spes ipsi tamen laqueo qui a vito tollit. et tamen spuma fons qui a pedala dispersit et tamen humus a vito diffusus et tamen memoria holpitis ymus diei.

Ignis iebenne nec lignis nutritur nec flatu succenditur sed a deo creatus est inextinguibilis ab origine mundi. Scriptum est in Job deuorabit eos ignis qui non fuit conditus. Creditur autem esse sub terris secundum illud propheticum. Inferus subter conturbatus est in occursum aduentus tui. Ez. & omnis locus quo reprobus est penalis qui semper secum debent cruciari & ubique contra se tormentum incurrit. prouocant inquit ezochiel ignem de medio sui qui comedit eos. Ignis autem iebenne semper ardebit & nunquam laequet semper uacet & nunquam consumabit semper inficiet & nunquam deficiet. Est enim apud inferos summa tenebrarum obscuritas immensa penarum acerbitas infinita miserationum eternitas ligatur inquit manibus & pedibus mittite eum in tenebras exteriores ibi erit fletus & stridor dencium. Singula membra per suis peccatis propria sustinentur tormenta ut in eo puniantur in quo peccauerunt. Scriptum est enim per que peccat homo per hoc & torquetur unde qui lingua peccauerat cruciabitur in lingua. propter quod ipse epulo clamabat. pacem abraham miserere mei & mitte lazarium ut intingat extremum digiti sui ut refrigat linguam meam quia crucior in hac flamma

De tenebris inferni

Ca. vii.

Reprobi non solum exterioribus sed et interioribus tenebris inuoluntur quia spiritualiter & corporaliter lumine carebunt. Descriptum est enim tollat impius ne videat gloriam dei quia solus tunc erit in luce sempiterna. Tamen in penis sustinentur reprobi angustiam ut uix aliquando cogitare valeant propter penas sed illuc dirigunt impetum cogitationis ubi sentiunt vim doloris. Sane qui dem discipulus forte apparuisse magistro post mortem quem cum intellexisset magister esse damnatum quod finit ab eo si aliquando questiones apud inferos vertent. Qui dicit respondisse. Apud inferos queri non solet aliqua questio quia ut salomon ait nec opus nec ratio nec scientia nec sapientia erit apud inferos quo tu pereras. Erunt enim in reprobis tanta mentis obliuio tanta ceceitas animi tanta confusio rationis ut raro vel nunquam ad cogitantium

de deo quicquid possit affurgere. nec dum ab confitebuntur valeant respirare; nam a mortuo tanquam ab eo qui non est | perit confessio. Scriptum est enim. Non mortui laudabunt te domine neque omnes qui descendunt in infernum. *Ysayas.* Non infernus confitebitur tibi; neque mortuus laudabit te

De confusione penarum

Ca. viij.

Imitte me domine dicit Job ut paululum plangam dolorem meum antequam vadā & nō reuertar ad terrā te nebulosam & opertā mortis caligine | terrā miserie & te nebularum vbi umbra mortis & nullus ordo sed sempiternus horrore inhabitat. Ordo quidem erit in quantitate penarum | quia in qua mensura mensi fueritis remeuetur vobis | vt qui grauius peccauerunt grauius puniantur. Potentes enim potenter tormēta sustinebunt. Sed & ordo erit de qualitate rerum | quia de aquis manū trāsibunt ad calorem manū | vt subita contrariorum mutatio grauiorem inferat cruciatū. Expectem igitur cognoui | quod abusto si frigidum statim abhibeas | ardentissimam sentiat cruciatum.

De ineficiencia tormentorum

Ca. ix.

Sicut oves in inferno positi sunt | mors depascet eos : dictum est enim hoc a simili iumentorum | que non rascidit herbas euellit | sed summatas eripunt | vt iterum herbe renascantur ad pastum. Sic & impij quasi morte depasci reuiscant ad mortem | vt eternaliter moriantur. Quidi? sic in consuetudine semper renascentes non pereant vt possint sepe perire. Tunc enim mors immortalis erit | tunc vident mortui qui vite sunt mortui | querent mortem & non inuenient | qui vitam habuerunt & perbiderunt. Audi iohānem in Apocal. dicentem. In diebus illis querent homines mortem & non inuenient. Et cum desiderabunt mori & fugiet ab eis. O mors quae dulcis essem quibus tam amara fuisti | te solam desideranter optabunt | qui te solam vehementer odierunt

Cur reprobis nunquam liberantur a penis

Ca. x.

Vllus ergo sibi blandias & dicat qz de? non in fine
irascetur neqz in eternū cōminabit? s; miseratio ei? su-
per omnia opa ei? | qui cū iratus ē non obliuiscit misere-
ri | nec quicq; eoz q̄ fecit obliuit. Rursūmens in argumentū er-
rois qd̄ dñs ait per pphetam. Congregabunt in congregati-
one vni? filios in lacu | & claudent in carcere et p̄ multos die-
as visitabunt. Homo nāqz peccauit ab tpus | nō ergo cū puni-
et in eternū. O spes inanis. o falsa p̄sūptio. Non credat frustra
errore decēpt? qz aliq̄ p̄ cō reuincend? sit. Quoniam in inferno
nulla ē redemptio. Congregabunt ergo p̄cōsores ī lacū et clau-
dentur in carcere scz in inferno. In q̄ huc corpū vsqz in diē u-
dicē torq̄bunt. Et post multos dies vicē postq̄ resurgent cū
corpū in nouissimo die visitabunt. non ad salutē s; ad iudi-
cium & vndictā. qz post diē iudicij gēius punient. Sicut &
alibi dicit. Visitabo ī v̄ga iniquitates eoz & in vberibz peccata
eorum. Predestinatis ergo irascitur deus temporalit. qz flagel-
lat omnem filiu quē recipit. de quibz illud accipit non in fine
irascetur. reprobus autem deus nascet eternit. qz iustum est
vt qui semper in suo errore p̄uancatur. etno deus de aīa sua
vlescat. Nam licet peccati facultas illū dimittat | ipse tamē
non dimittit voluntatem peccandi. Scriptū est enī. Insuperbia eoz-
rum qui te oderunt ascendit semper. Non humiliabunt repro-
bi iam desperati de venia | s; malignitas eoz tantum in illis ex-
ercent. vt mallent illū omnino nō esse | p quem scunt letam in
feliciter esse. Maledicent altissimo & blasphemabunt excelsū:
conquerentes eum esse malignum qui creauit eos ad penā &
nunq; inclinatur ad veniam. Audi iobannem in apoc. dicentē
Grato magna descēdit de celo in homines & blasphemauer-
unt deum homines ppter plagam grandinis quoniam facta
est magna vehementer. Volūtas ergo dampnati licz amiserit
p̄cōsis effectū | semp tū malignitatis affectū. Et ipa erit ī infer-
no supplicij q̄ fuerat ī mūdo p̄cōm | licz forsita & ibi p̄cōm sit s;
non meriti pena. Inp̄is ergo qz hēbit semp ī se reū et culpa
sentiet semp oīa se cruciatu et pena. qz qd̄ ipse p̄ penā nō volē-
uit. de? p̄ indulgētia; n̄ remittit. Ad mēnā ego p̄tinet iusticiam

labiantis. vt nunq̄ carcat in leticōne supplicio: qui nunq̄ vo-
luerūt carere peccato. veluissent itaq; si potuissent sine fine vi-
uere. vt sine fine potuissent peccare. Ostrēdūt enī q̄ m peccat-
to semper viuere cupiunt. qui nūq̄ desinūt peccare dū viuūt.

Testimonia de suppliciis eternalibus.

Ca. xi

Vis inquit ysayas potest habitare de nob̄ cū arbori-
bus sanpitiis. Ille sum? erit in furore meo. ignis ar-
dens tota die. Nocte & die n̄ extinguit. s; ascēdit fu-
nus aq̄ in sempiternū. Ier. Dabo vos i opprobriū sempiternū
& ignominia eternā q̄ nulla obliuōe delebit. Daniel. Qui dō-
muerint in puluere tre euigilabūt. alij in vitā eternā. & alij in
opprobriū vt videāt semp. q; mortuo hoīe ipso nulla spes est
de eo. hinc exmplo venit perditio sua. et subito conteritur:
Iohannes in apocalipsi. Si
quis abouerit bestiam et ymaginem eius. hic bibet de vino
ire dei: et crucabitur igne et sulphure: et fumus tormentorum
ascēdet in secula seculorum. Nec habebit requiē die ac nocte
Confirmat hoc veritas. quia damnandos in iudicio sententia-
ter reprobat dicens. Ite maledicti in ignem eternum qui pa-
ratus est dyabolo & angel eius. Si fm iudicium diuinum in
dextronomio. in ore buorum vel trium stat omne verbum. quā-
to magis in ore tantorum virorum de postposita vita ostabie-

De die iudicij

Ca. xij.

Cce ergo dies domini veniet crudelis & indignatione
plenus et ire et furoris: ad ponendam terram in solitu-
dinem: & peccatores aq̄ conterendos de ea. Quomāq;
stelle celi & splendo: earum non expandent lumen suum. Ob-
tenebratus est sol in ortu suo. & luna non splendet in luma-
ne suo. Et visita bo sup omēm orbem mala. & cetera impios in
iquitatem eor. Et quiescere faciā supbiam infidelium: et arro-
gantiam factum humiliabo. ppter hoc oēs man? dissoluent:
& omne cor hominis tabesct & cetera: torsiones & dolores
tendunt: & q̄si parturēs dolent. vñ quisq; ad proximum
suum stupabit. quia dies illa dies ire. et sēptimas p̄p̄icta

attestare dies tribulationis et angustie | dies calamitatis et miserie |
dies tenebrarum et caliginis | dies nebulæ et fœbæ | dies tûbe et dan
goris · q̄i consumat̄ dñs faciet cū festinãe cunctis habitantibus t̄
ram · Et superueniet repetit̄a dies illa tanq̄ laqueus i oēs · q̄ sedeb̄
sup facie vniuersæ terre | quæadmodum fulgur erit ab oriente et appa
ret vsq̄ i occidentem ita erit aduersus filij hoīum · Dies enim dñi si
cut fur i nocte ita ueniet cū enim dixerit pax et securitas | tunc rep̄
tet̄ eis superueniet iteritus | sicut dolos i utero bñtis & n̄ effugiet ·

De precedenti tribulatione ·

Ca. xiiij ·

Recedet aut̄ tribulatio quæ nunc fuit ab inicio mundi
vsq̄ modo | neq̄ fiet & nisi breuiati forent dies illi | n̄
ficeret salua omnis caro · Surgent gens contra gentem | &
regnum contra regnum | & terre motus magni erunt per loca | terrores
de celo & tēpēstates pestilētie & famis · Et signa magna erunt
in sole & luna & stellis | & in terris p̄ssima gentium p̄ confusio
somni & fluctuum | ardescētibus hominibus p̄ timore et expecta
tionis q̄ superueniet vniuerso orbi · Surgent pseudo christi & pseu
do filij prophetæ | & dabunt signa magna & portenta ita q̄ n̄ si
pōt in errore ducant etiam electi · Tu et testimonio apostoli reuelabit̄
hō p̄p̄t̄ filius peioris q̄ aduersarij et extollit̄ sup omē quō dicit̄
aut colit̄ deus · ita ut i templo dei sedeat ostēdens tanq̄ sit deus ·
Quem dñs ille christus interficiet spiritu oris sui · Malac̄ · mitte
tur aut̄ helias propheta prius q̄ ueniet dies dñi magnus et homini
lis | et conuertet corda patrum ad filios | et corda filiorum ad patres
cū q̄ ueniet enoch et prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta ·
annis sacris · Et cū hincrit testimoniū suū | bestia quæda ascendet de
abisso | & faciet aduersus illos bellū | & uincet illos & occidet ·
& corpora eorū iacobūt in plateis ciuitatis magnæ | ubi dñs eorū
crucifixus est | et post tres dies & dimidium spiritus uite intra
bit in eos · hec propheta libei apoc ·

De die nouissimo ·

Ca. xv ·

Tantum aut̄ p̄ tribulationem dierum illorum sol obscurabit̄ · &
luna n̄ dabit lumē suū | et stelle cadēt de celo et virtutes
celorum mouebūt · tunc appēbūt signa filij hoīum i celo et plā
gāt sup se oēs sibi fr̄es · Reges et principes et stabuli et diuites et
fortes et oīs suus et liber se abscondēt i speluncis et petris montium

Et dicent montibus & petris cadite super uos & abscondite nos a facie sedentis super thronum & ab ira agniguius uinet dies dñi magnus ire ipsorū & quis poterit stare. Et mittet angelos suos cum tuba & uoce magna & congregabunt electos eius a quatuor uentis celi a firmis celorum usque ad terminos terrarum. Tunc ipse dominus in uultu & uoce archangeli & in tuba dei descendet de celo. Et omnes qui in monumentis sunt audient uocem filii dei & procedunt boni in resurrectionem uitae mali uero in resurrectionem iudicij. Mortui & inferni dabit mortuos suos qui in ipsis erunt & uidebit omnis oculus & qui cum pupugerunt filium hominis uenientem in nubibus celi cum uirtute multa et uiae staret ueniet autem dominus ad iudicium: non solum cum angelis sed etiam cum senatoribus populi sui testimonio salomons. Mobilis in portis quanto sedent cum senatore terre. Sedebunt enim & ipsi super sedes duodecim iudicantes duodecim tribus israel. Aspicietiam inquit damel donec throni positi sint et antiquus diebus sedebit | uerimentum eius quasi nix candidum & capilli eius quasi lana munda | Thronus eius flamma ignis | rote eius ignis accensus | flumines ignis rapidusque gradiet a facie eius. Milia militum ministrae bant ei & decem caetera milia assistebant ei. Deus noster manifeste ueniet deus noster & non silebit. Ignis in conspectu eius turbabit & in circuitu eius tempestas valida. Nubes et caligo in circuitu eius. Iusticia est iudicium correctio sedis eius. Et aduocauit celum & terram desuper ut discernat populum suum. Nam & congregabuntur ante eum omnes gentes & separebit eos ab uniuersis: sicut pastor segregat oves ab edis et statuet quodam oves a dextris edos autem a sinistris

De potentia sapientia et iusticia iudicis.

Ca. xv.

Quantum tunc erit timor et tremor fletus et gemitus. Nam si calumpnie celi strentulent & pauet aduentum eius: & angeli pacis amare flebunt: peccatores tunc quid facient? Si uisus uix saluabitur impius et peccator ubi parebit? Propterea clamat propheta. Ne times in iudicium cum suo tuo quia non iustificabit in conspectu tuo omnis uiuus. Si iniquitates obseruaueris dominus: dominus quis sustinebit? Quis enim non timeat iudicem potentissimum quem neco

potest effugare. Sapientissimū quē nemo potest fugare. Iu-
 stissimum quē nemo potest corripere. fortissimū quē nemo potest
 vincere. Job. Si fortitudo quiritur. robustissim⁹ est. & sapiēs
 corbe. & fortis robore. Si equitas iudicis. nemo audeb. p me
 testimonium reddere. Job. Si iustificare me volueris os meū
 condempnabit me. si innocentem ostendere prauum me con-
 probabit. Et si simplex fuero. ipse dixit et facta sunt ipse man-
 dauit & creata sūt. Qui vocat stellas & dicit assens⁹. quī fa-
 cit angelos suos spirit⁹ & ministros suos ignē ventem cui⁹
 voluntati nihil omnino resistit. cui verbū nullū est impossibile.
 Cui flectitur omne genu celestū terrestrium & infernoꝝ. hunc
 ergo nemo potest effugare dicite pphete. Si ascendero in celū
 tu illic es. si descendero ad infernū ades. Ipse scrutat renes
 & corda. ante cui⁹ aspectū omnia nuda & apta sunt. Qui plu-
 uie guttas & arenas maris diminuat. deus scientiay dñs pre-
 sciens oim. : sciens singulorū occult⁹ occultoꝝ oim indagator.
 Hunc ergo nemo pot latere sicut dicit apl⁹. Non est vlla cre-
 atura inuisibilis in conspectu ei⁹. Ipse est iudex iustus fortis
 & patiens & multe misericordie & longanimis : qui nec p̄ce
 nec peccato nec amore nec odio a semita rectitudinis declinat :
 sed via regia semp incedens. vllum malū p̄tent impunitū mal-
 lum bonum irremuneratum relinquit. Sed quod dicit psalmi-
 sta. Tu reddes singulis s̄m opera sua.

De diuino iudicio.

Ca. xvi.

Vis autē n̄ timeat illud exāme in quō ibē erit et accusa-
 tor et aduocatus et iudex. Accusabit em̄ cū dicit. Cui
 rui et n̄ dedisti mibi mūdicare. Difini ē. Aduoca-
 bit cū subdit. Amē dico vob̄ quōd n̄ fecistis vni ex nimis me-
 ja rē. Iudicabit cū isert. Discedite a me maledicti in ignē etnū.
 Nō erūt testes in illo iudicē necessarij. qz tūc manifesta erūt ab-
 scōdita tenebray. Nihil em̄ occultū quōd n̄ reuelat. Tūc libri cō-
 sciay erūt apti. et iudicabūt mortui ex his q̄ sūt scripta in libris
 s̄m opa ipsoꝝ. O quāt⁹ ē pudor peccatoꝝ. quāta cōfusio cū eoz ne-
 phandissima crimia cūctis erūt manifesta. O quōd b̄ti q̄ remissē sūt
 iniquitates et q̄ tecta sūt peccā. Ab illa sn̄a nūq̄ p̄nt reuocare.

quia pater omne iudicium debet filio suo: qui claudit & nemo
aperit: aperit & nemo claudit: os domini locutum est.

q̄ nihil profunt opes damnatis.

Ca. xvij.

Vnc non poterint opes nec defendunt honores. Nō
suffragabuntur amici. Scriptum est enim in ezechiel
le. Aurum & argentum non valebit liberare eos i die
furois domus: flebunt & plāgent reges terre cū viderint fu-
mum incendiū propter timorem tormentorum. Quōd ergo fac-
tis in die visitationis et calamitatis de longe venientis: ad cu-
ius fugietis auxilium? Vnusquisq; portabit onus suum. Ani-
ma que peccaverit ipsa morietur. O q̄ districtum iudicium
in quo non solum de factis: sed de omni verbo ocioso quod lo-
cū fuerint homines: redditori sunt rationes. In quo vsq; ad
novissimum quad: antem epigetur debitum cum vsuris. Quis
ergo fugere poterit a ventura ira? Mittet ergo filius hominis
angelos suos: & colligent de regno suo omnia scandala: & eos
qui faciunt iniquitatem: & alligabunt fasciculos ad comburen-
dum: & mittunt eos in cinerem: ignis ardentis: ibi erit fletus:
gemitus: exulatus: luctus: cruciatus: stridor: clamor: timor: &
tremor: dolor: & labor: arbor: & fetor: obscantia: anxietas: acer-
bitas: asperitas: calamitas: egestas: angustia & tristitia: obli-
tio & confusio: torsiones et punctiones: amaritudines & ter-
rores: furor: sitis: frigus & cauma: sulphur & ignis ardens
in secula seculorum.

Deo Gratias.

Explicit tractatus de Inuocatio pape de misse
na conditionis huiusmodi: per me fratre
neum Crausner civem Nurnbergensem Sub
anno domini. M. CCCC. LXXX. vij.

118496704

